

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her:
<https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DEN JYSKE IDRÆTSSKOLE VEJLE

ÅRSSKRIFT 1994

DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE

Udgivet af Den Jyske Idrætsskole og elevforeningen.

*I redaktionen: Karina Kallehauge Thomsen, Bjarne Sørensen, og Ole Worm
(ansvarshavende.)*

Meninger, som fremføres i de enkelte artikler, behøver nødvendigvis ikke at dække skolens synspunkter.

Hans Kaare er årsskriftets kunstner. Forsidebilledet samt tegninger er udført af denne kunstner.

Forsidebilledet er inspireret af skolens opfattelser af runde former.

Tryk: Jelling Bogtrykkeri as

Indholdsfortegnelse

Forord.....	5
-------------	---

Årsskriftets kunstner	Hans Kaare	6
-----------------------------	------------------	---

Det skrider

Klarede vi pynten?.....	Ellen Thomsen.....	9
Street Basket.....	Henrik Norre Nielsen.....	13
Beach Volley.....	Hanne Sejer.....	16
Divisioner og de visioner	Steen Hjort.....	19
Så dunk dog, kvinder	Karina Kallehaug.....	24
Idrott i u-land - en kulturkonflikt?.....	Stig Hedlund	26
Wrestling.....	Steen Ankerdal.....	31
Skrid	Ole Worm	35
Ad hovedvej A 12.....	Preben Astrup	39
Fast grund under skredet	Jørn Richter.....	47

Årets gang

Skolens indre liv	Ole Worm	52
Skolens bestyrelse.....	Inger Engberg	59
Elevforeningens bestyrelse	59
Elevforeningsformænd / Elevforeningen 50 år.....	Søren Jørgensen.....	60
Elevforeningen gennem 25 år	Henning Rasmussen	62
Elevmøde - jubilæum 1995	Ole Worm & Søren Jørgensen	68
Personaleoversigt	Henning Søe Pedersen	69
Personalialia	Ole Worm	71
Vinterskolen 1993/94	Henning Søe Pedersen	72
Kursusvirksomheden.....	Marie Lisby	78
Kursuskalender.....	Marie Lisby	80

Forord

Det skrider!

Et udtryk for at noget bevæger sig fra et sted til et andet. Men det gør alt. Ingenting er stationært. Det siger ikke noget særligt, men bevægelsen kan have en sådan karakter, at udsagnsordet beskriver en aktiv handling, at der virkelig sker noget. Forandringen er dynamisk - måske lidt hovedkulds, men det går i den rigtige retning. Det er et positivt ladet ord. Udtryk for flid, sved, få noget fra hånden. Du nærmer dig det, du vil.

Men ordet kan også været negativt ladet; nemlig at det, man har værnet om, de værdier, man har bygget en række aktiviteter op omkring, falder. Der er ubalance på grund af skredet.

Som et led i en større kulturel redegørelse, er der i bogen *Idrættens tredje vej* sammenskrevet begavet og dygtigt en række tendenser inden for kropskulturen i Danmark. Gennemlæsning og efterfølgende drøftelser får mange til at miste balancen. Det er ubehageligt. Grundlaget skrider under een. Det skrider nu. Nye tendenser kommer til syne.

Sigtet med idrætten, dens form og indhold ændres. Nye opfattelser vinder frem. De nationale identiteter skærpes. Hvad er godt og skidt?. Hvad har længerevarende gyldighed? Værdier flyder. Der er intet at hænge dem op på og imod.

Disse ting indgår i dette årsskrift med overskriften I skred Up side down.

Streetbasket med sin livsstil, beachvolley med sine strandløver, wrestling som tidens barok, nynazismen genkomst, fast og fryseklart food sparer tid. Som allerede er sparet ved at nedkorte ord og begreber. Hvem sagde ball?

Hvor omfattende ændringerne og skredet er i en snæver tidshorisont må læserne og tiden afgøre. Bolden er givet op. Med ønsket om en bevægelig læsning.

Årsskriftets kunstner

Hans Kaare, (*1950 - maler.)

Maleren Hans Kaare har siden sin egentlige debut på Kunstnernes Påskeudstilling i 1977 deltaget i mange udstillinger, både i gruppesammenhæng og separat. Han har fået tildelt priser og legater, bla. så sent som i 1994 - en stor legatportion fra Georg Harms Fond.

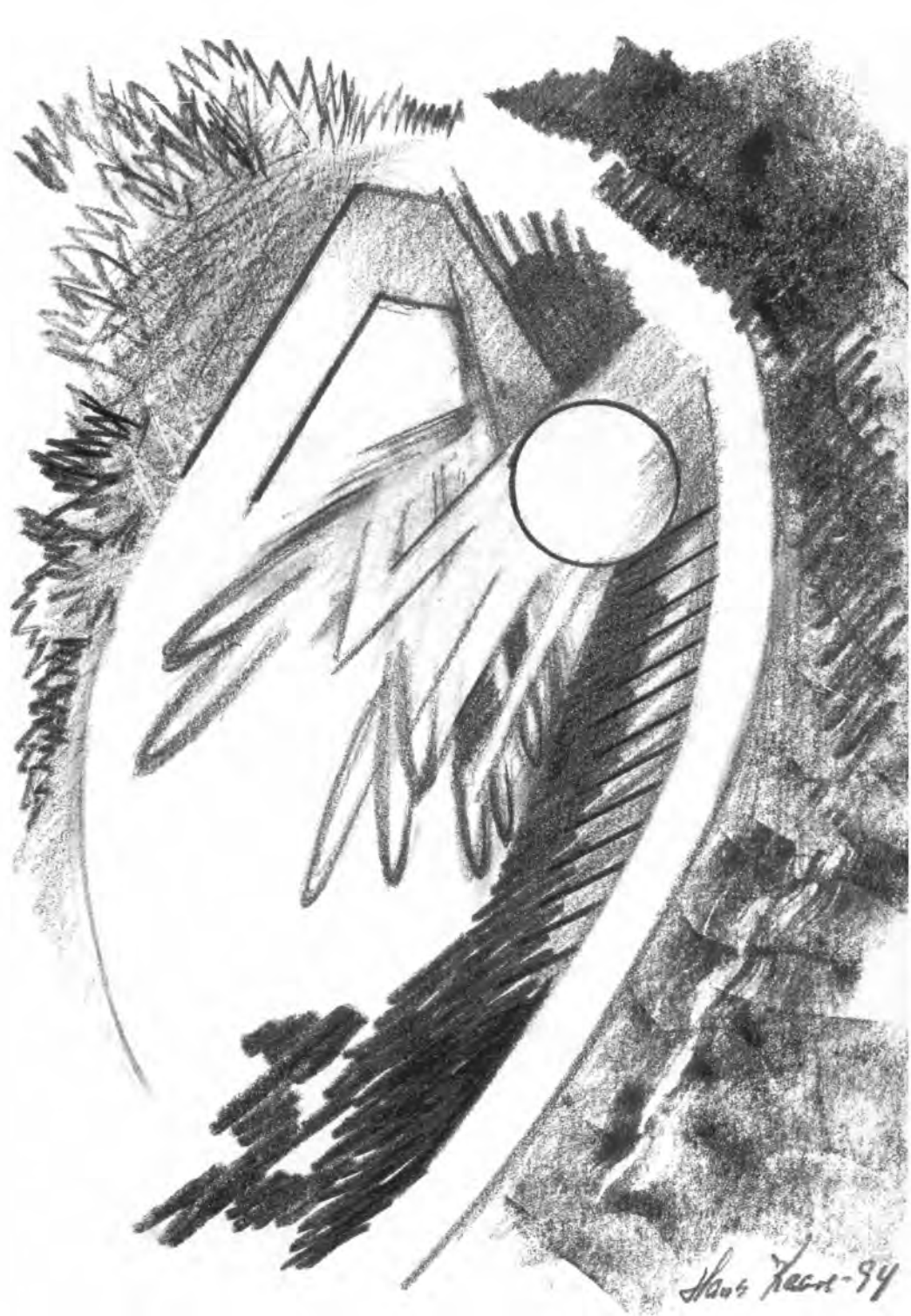
Kunstnerens billedudtryk er inspireret af naturen / det enkelte menneske. Vækstens opbyggende og nedbrydende kræfter, lys og mørke, organisk og rytmisk i sit forløb. Bygget op omkring en enkelt, men stærk komposition, som i sin færdige form fremstår ekspressivt.

Hans Kaare har specielt til dette årsskrift skabt en række tegninger, som er inspireret af årsskriftets tema og nyskabelse og skred i tingene.

Udvalgte udstillinger:

- 1977, 78, 79, 80 Kunstnernes Påskeudstilling.
- 1979 Kunstnernes censurerede Kunstudstil.
- 1985 "Cosa Nostra", Brandts Klædefabrik,
- 1985 Kunstnergruppen "Johannes", Den Frie.
- 1987 Galleri Trap.
- 1989 Kunstnernes Hus, Århus.
- 1990 Charlottenborgs Udstillingsbygning.
- 1992 Galleri Løve, Fredericia.
- 1993 Galleri Marius, København.

...

Hans Kees-94

Det skrider...

Klarede vi pynten?

Ellen Thomsen, økonoma DJI

Når en kulturanalytiker skal se på et udviklingsforløb fremdrages mange pejlemærker, der viser, at det, der var, ikke mere er. Han vil selvfølgelig rynke på næsen, når dette årsskrift indleder temaet med bestik af maden og næppe kan skredet her projiceres op til mere generelle tendenser, men det viser alligevel markante ændringer i madkulturen på en dansk højskole. Det er sikkert her, at elever mest kontant oplever et skred i deres overbevisning. Det kunne derfor være morsomt at se lidt på middag og frokost med 1/3 århundrede interval.

I den tid jeg har lavet kostplaner på DJI dvs. fra 1962 og til i dag, er der sket mange og store ændringer både arbejds- og kostmæssigt. Hvordan så en uges middagsplan ud i 1962 & 94.

1962

1994

VARM MÅLTID

Mandag Paneret flæsk og persillesovs.
Hyldebærssuppe

Husarsteg, bagte kartofler, champignonssovs, smør, champignon m/sherrytomater og bønner, pastasalat, flutes. Salatbar.
Ananastrifli

Tirsdag Hjerter i flødesovs
Æblegrød

Kylling Gordonblue, stegte kartofler, pastasalat, bønner, flutes, bearnaisesovs, stegte tomater. Salatbar.
Jordbærgrød.

Onsdag	1962 Spegesild stuede kartofler Risvandgrød m/æbler	1964 Karbonader, skysovs, grøntsager m/pasta, rissalat, urtepaté, porrer, salatbar Aspargessuppe
Torsdag	Stuvede gulerødder, kartoffelfrikadeller Sødsuppe m/ristet brød	Lammesteg, flødekar- tofler, pastasalat, broc- coli, flutes, salatbar Frugter m/råcreme
Fredag	Kogt flæsk og ben Grønkålssuppe	Fersk, stegt skinke, bådkartofler, rødvinssovs, pastasalat, stegte squash, babymajs, flutes, salatbar Hjertevafler m/jordbær/ fløde
Lørdag	Øllebrød Risklatter	Kalvesteg m/æbler, bacon, nelliker, skysovs m/fløde, pastasalat, bagte løg, savoykål, urte- paté, salatbar. Rombudding m/kirse- bærsovs.
Søndag	Forloren hare, vildt- sovs, rødkål Vanillebudding m/saftsovs	Kalkunlår m/kirsebær- fars, stegte kartofler, portvinssovs, pastasalat, bønner, urtepaté, flutes, salatbar Æbletærte m/fløde

FROKOSTANRETNING 1962

Middagsrester fra dagen før varmedes.

Pålægssag m/spegepølse, rullepølse, leverpostej.

Gulerodssalat. Ost.

FROKOSTANRETNING 1994

I VARME RETTER

Lasagne. Ribbensteg m/rødkål. Medister m/agurkesalat. Stegt andebryst m/ris og appelsinsovs. Indbagt hellefisk m/hel spinat. Æbleflæsk. Vegetarfrikadeller. Urtepaté.

II

Sild, karrysalat. Stegte sild. Tunmoussé. Små pandekager m/rejser.

III

Leverpostej. Roastbeuf. Rullepølse, spegepølse. Æg, tomater. Ostelagkage. Ostefad m/frugt.

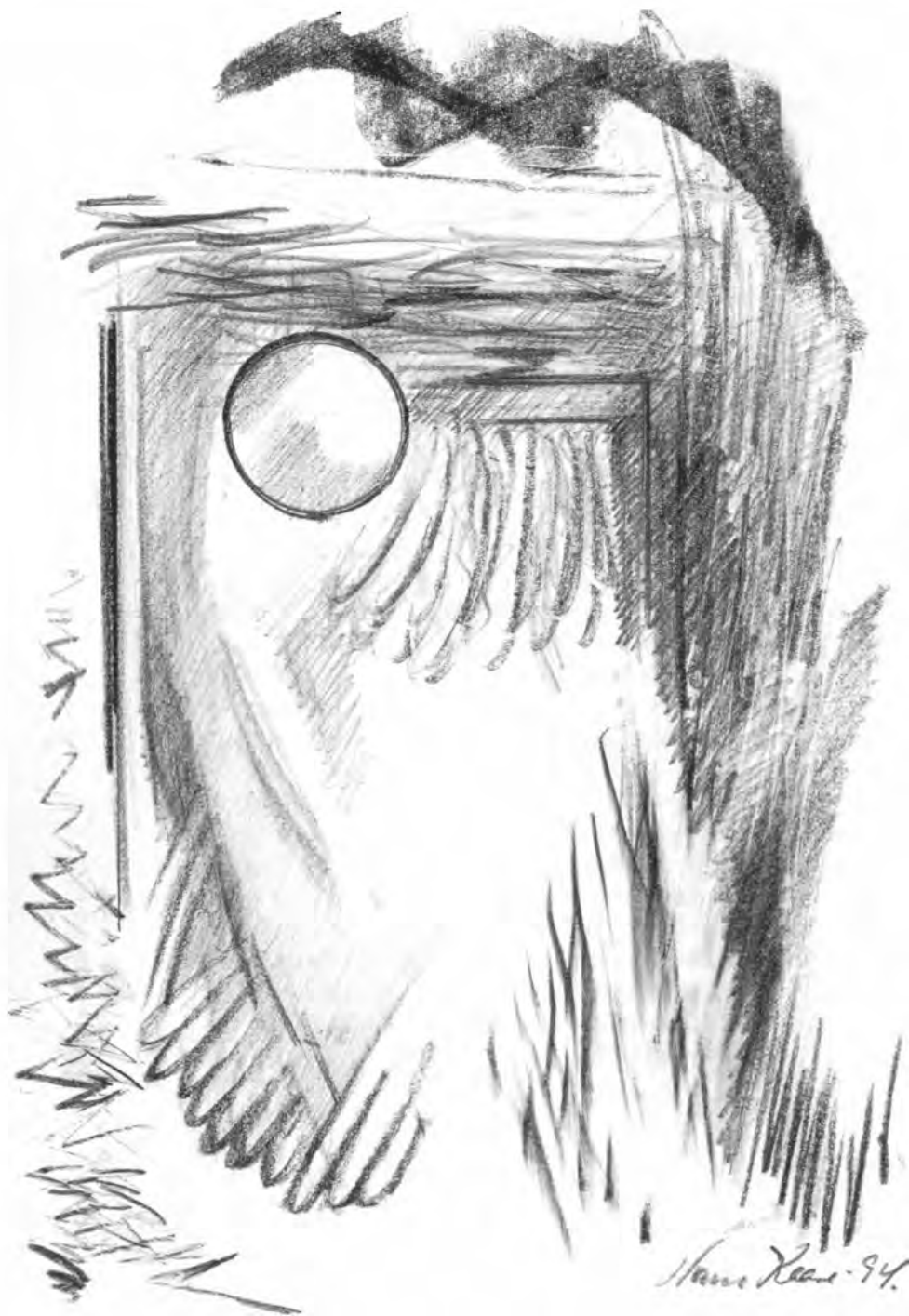
IV

Salat bar - 24 varianter.

Der har været store arbejdsmæssige forandringer i denne periode. I 60'erne fik vi hele grise hjem, som vi selv forarbejdede, hvor alt det fede flæsk skulle udnyttes, og da vi kun havde en lille kummefryser, brugte vi saltkar, som blev brugt endda meget flittigt. Arbejdsstyrken var syv unge fastboende piger til både køkkenarbejde og rengøring.

I dag, råder skolen over flere store frysere og får derfor masser af færdige dybfrosne grøntsager hjem, og hvor kødet er forarbejdet i passende udskæringer, er vi 14 damer og 4 skolepiger på skiftende vagter alene i køkkenet. Alle bor uden for skolen.

Antallet af kostdøgn er fordoblet i samme periode. Set over 32 år virker det voldsomt; men ændringerne har alligevel været så små pr. år, at de ikke har vakt den store modstand.

Marie Kean - 94.

Street Basket

Henrik Norre Nielsen, tidl. landsholdsspiller.

Når sommeren er på sit højeste, skal man ikke lede længe for at finde unge mennesker med en basketball under armen på vej til eller fra en omgang STREET-BASKET.

Er det en døgnflue, eller er denne dille fra USA på vej til at blive en fast del af det samfund, vi lever i?

Når en idrætsgren har været længe nok i landet, siger man: »at vi har kultur – for denne sport« for eksempel er fodbold, håndbold og badminton nogle idrætsgrene vi siger er en del af Danmarks idrætskultur.

MEN, som »kommunikationsafstandene« bliver mindre og mindre, mellem landene og derved også landenes kulturer – ser vi nye idrætsgrene blive introduceret oftere og oftere.

Street-basket er en del af den amerikanske kultur – en kultur der har ramt Europa, og som Europa har taget til sig som noget positivt.

Hvad er street-basket egentlig? Ja, meget simpelt er det basketballspillet, der er flyttet ud på »gaderne« – eller rettere ud på de steder, hvor der er sat en basketkurv op.

Reglerne er grundlæggende som fra det organiserede basket, dog er forskellen at man i organiseret basket får alle spillere, ledere, trænere til at indrette sig efter de regler der er sat, så er street-basket et spil, hvor der aftales spillemåde, regler m.v. fra gang til gang. Hvis man spiller det samme sted udvikler der sig stille og roligt en form, som man så spiller efter, men generelt et spil der spilles på spillernes præmisser.

Derfor hører man også tit udtryk á la »Junglelovsregler« – »Kylling«, relateret til at man selv skal sige, hvis man mener, der er begået fejl mod én selv. Der opstår en lille »verden« i sig selv.

Store firmaer som for eksempel det amerikanske STARTER har rødder i den amerikanske sportsverden, lavede det første street-basket stævne i Danmark for 2 år siden med stor succes.

Én af de grundlæggende ideer var, at det kun er rammerne

der skal laves. Generelt skal det foregå på spillernes præmisser.

Der er ingen tvivl om, at vi i fremtiden vil se mange stævner, og antallet af spillere vil stige. Men det er lige så sikkert, at mange af dem, der spiller rundt omkring, fordi de hygger sig med vennerne, aldrig vil tilmelde sig sådanne turneringer.

Basketball er en kultur – livsstil, dog stadig en importeret kultur fra USA – men de børn, der vokser op i Danmark, hvor spillet er igang, vil se det som noget, der »altid har været her«. D.v.s. det er lige så naturligt som alt andet sportsaktivitet.

Basket er spillet som giver teknikerne fordele – spillet man kan dyrke én og én, med lige så stor glæde som 5 mod 5.

Det eneste, vi i Danmark ikke kan vide os sikker på, er: vejret. Ellers har vi alle forudsætninger for at adoptere dette spil 100%.

Jeg tror street-basket er kommet til landet for at blive. Selv de store stævner vil fortsætte, derimod tror jeg ikke på én organisering af spillerne, da det strider mod hele street-basket ideen.

Men alt i alt må man sige, at basketspillet, basketkulturer skrider fremad.

Beach-Volley

Hanne Sejer, DVBF, informationsmedarbejder.

Smash i sandet

Beachvolley er i rivende udvikling. Med sandet som gulv og himlen som loft er succesen og interessen for strandporten steget langt over alt, som Dansk Volleyball Forbund havde forudset.

Beachvolley er blevet optaget på det officielle OL-program, Team Danmark har givet støtte til et OL-forberedende beachvolleyprojekt, og Dansk Volleyball Forbund har udtaget et officielt beachvolleylandshold. Sidst – men ikke mindst – trak Sunkist Beach Volley Tour 1994 og DM i beachvolley i løbet af sommeren over 6.000 deltagere og 60.000 tilskuere til stranden.

Seriøse strandløver

Mange kender beachvolley fra Brenda, Beverly Hills og Baywatch samt internationale TV-stationer, hvor de unge, de smukke, de rige kaster deres solbrune, veltrænede kroppe iført stramme, neonfarvede badedragter i sandet. Men blandt andet med OL-kvalificeringen og sommerens store succes rundt omkring på de danske strande, er der sat skred i kendskabet til og udbredelsen af sporten. Foruden de mange strandgæster, der hygger sig med at spille lidt med musklerne og beachvolleyboldene i vandkanten, er der masser af seriøse idrætsudøvere, som bruger mange timer dagligt på hård fysisk, praktisk og taktisk træning. – ikke dermed sagt, at der ikke er plads til de, der tiltrækkes af det unge smarte image. Men det er sikkert, at konkurrencen om beachvolleypointene er blevet hårdere, og at der skal andet end smarte strandløve-manerer til for at være med i toppen af beachvolley i Danmark.

Da surfere i Californien i USA begyndte at spille beachvolley kort tid efter 2. verdenskrig mens de ventede på de rigtige bølger, var der næppe nogle, der havde OL i tankerne, men

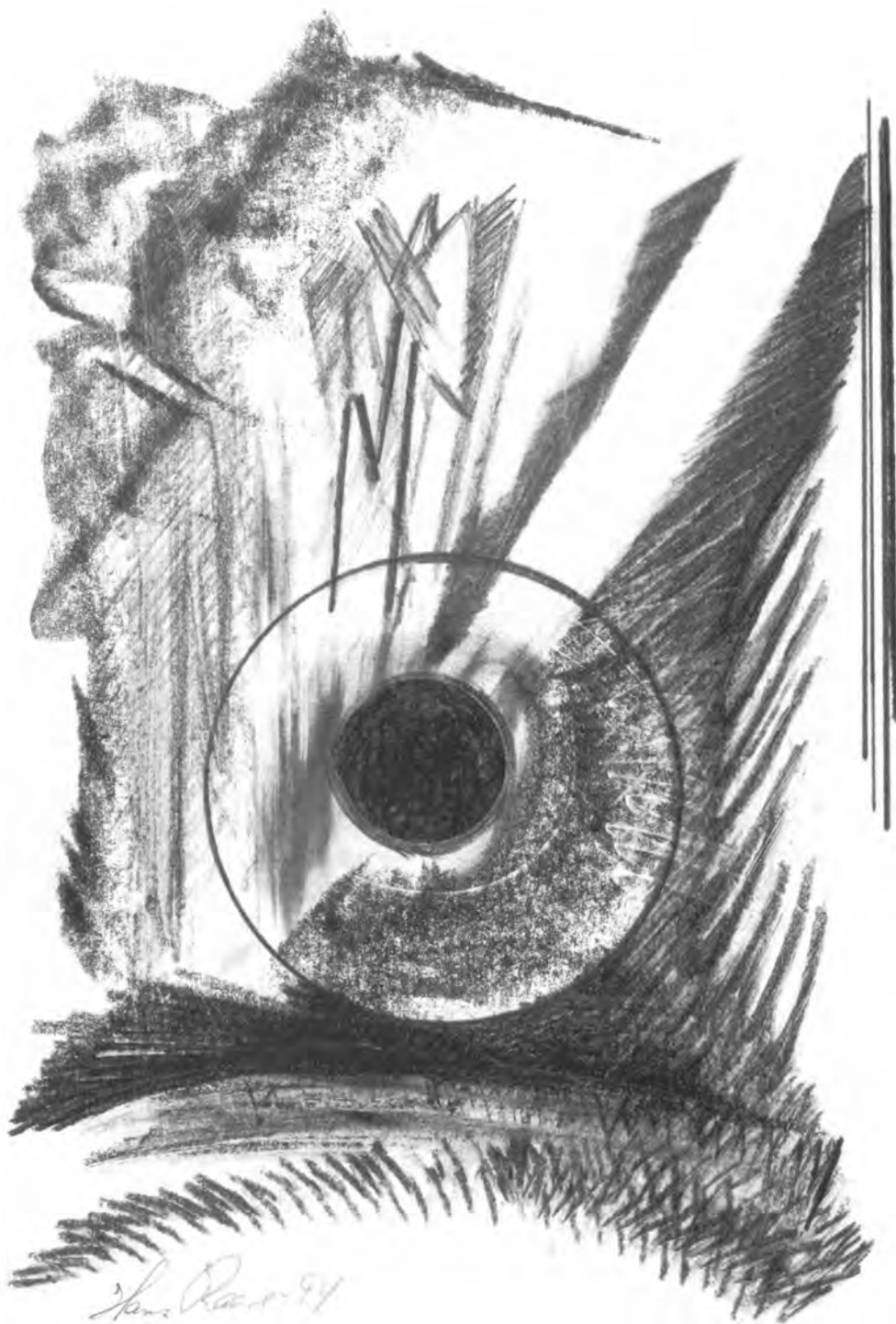
med den stadig stigende interesse for sporten, bliver der fortsat øget fokus på det sportslige indhold, i det der for mange før blot var en livsstil.

Livsstil i sandet

Der er ganske vist langt fra Californien og Brasilien, men begge steder emmer livet på stranden, af sol, sommer og sex og gør beachvolley interessant for mange pengestærke sponsorer, hvor de unge ofte er målgruppen for nye internationalt inspirerede smarte produkter. Sponsorerne kan være – og er ofte – med til at tilføre sporten en masse. Det gælder både de store pengepræmier, der som regel er i større turneringer, nye smarte markedsføringstiltag og masser af fest og farve. Musik, konkurrencer og reklamer er faste ingredienser både til de store internationale turneringer og til de danske arrangementer. Mange mennesker trækkes til og på den måde er det en ekstra dimension, der gør beachvolley interessant for mange, der ikke normalt er sportsinteresserede.

Ved Sunkist Beach Volley Tour er der kamp om pladserne både blandt de uøvede og mere rutinerede spillere, der kan stille op i de åbne rækker, og blandt de bedste elitespillere, der kæmper om at kvalificere sig til en plads i eliterækken, hvor der spilles om de officielle danske mesterskaber i beachvolley. Ved det største stævne på touren i 1994, som Løkken lagde strand til, var der stillet 32 baner op, hvor i alt 231 hold fra hele landet deltog og yderligere 100 hold måtte modtage beskeden »alt udsolgt«, grundet den overvældende beachvolley succes i sommerlandet.

Med beachvolley på det olympiske program og optagelse som officiel idrætsgren i Danmarks Idræts-Forbund er der kommet øget fokus på sporten, og Dansk Volleyball Forbund gør alt for at videreudvikle og etablere beachvolley, ikke kun som livsstil, men også som en selvstændig idrætsgren med mange stærke turneringer og et højt sportsligt niveau. Der er sat skred i udviklingen, hvor strandløver ikke længere alene kan regnes for strandløver.

Det skrider.....heldigvis

Divisioner og de visioner.

Steen Hjort, Udviklingskonsulent, Dansk Håndbold Forbund

Håndboldsporten - og for den sags skyld også andre holdidrætter - står derfor ved en slags skillevej, hvor man må tage stilling til, hvordan de enkelte idrætter skal se ud i fremtiden. Skal man fortsat satse på *divisioner* – dvs. et formaliseret turnerings- og konkurrencetilbud til deltagere på alle niveauer. Fra de yngste, over de unge og voksne motionsspillere til de ældre mere elitært indstillede – eller skal man lytte til *de visioner*, som kunne medvirke til at udvikle tilbuddet. Visioner, der bygger på holdninger og erfaringer.

Det er en kendsgerning, at noget af det, som et dalende medlemstal *kan* medvirke til, er at sætte en udvikling i gang. Dansk Håndbold Forbunds medlemstal har før været nede i en bølgedal. I 1974 var der registreret 138.306 håndboldspillere, hvoraf de 63.741 var yngre end 18 år. 10 år senere udgjorde aldersgruppen under 18 år 102.799 ud af et totalt antal medlemmer på 199.606. En gennemgang af DHF's aktiviteter i samme periode afslører, at det netop var i disse år, at DHF's børnehåndboldtilbud udviklede sig. Det var i disse år, at fremsynede håndboldlederes visioner om en ny type børnehåndbold blev taget op af DHF og dets distriktsforbund. Tilbuddet om minihåndbold blev formuleret og en lang række initiativer iværksat. Det var altså muligt at komme ud af medlemskrisen ved at lytte til *de visioner*, som blev formuleret af håndboldinteresserede med interesse for udvikling.

Det er altså nærliggende at spørge sig selv, om den nuværende medlemsnedgang kan vendes på samme måde – eller om forholdene er så ændrede, at man ikke kan kunne nøjes med *de visioner*, som der selvfølgelig fortsat er i håndboldkredse.

Mange nye aktivitetstilbud

Det er nemlig et faktum, at antallet af muligheder, som idrætsinteresserede i dag kan vælge imellem, er øget helt enormt. Antallet af idrætsdiscipliner indenfor den organiserede idræt er steget – men også flere og flere »uorganiserede« aktivitetstilbud præsenteres for børn og unge. Introduktionen sker oftest gennem medierne (TV og film), og der er som regel tale om aktiviteter fra det store udland, som overføres til danske forhold – ofte ved hjælp af store internationale kommercielle samarbejdspartnere.

Eksempler på disse aktiviteter er street-basket og beach-volley, som i disse år introduceres i Danmark, som aktiviteter for unge, der ønsker aktivitet, frihed, sol, livsstil... – og naturligvis bør også de mere etablerede idrætsgrene, som f.eks. håndbold, være opmærksomme på de udviklingstendenser, der kommer til udtryk i disse aktiviteter.

Strand- og villavejshåndbold??

Når der opstår utilfredshed med det officielle sygehusvæsen, opstår der privathospitaler. Når man er utilfreds med postvæsenet, opstår der private pakketransportfirmaer. Når man er utilfreds med idrætsforeningernes tilbud, opstår der fitnessklubber, motionscentre, private gymnastiktilbud m.m. Når man er utilfreds med håndboldens tilbud, udvikler man mini-håndbold. Udvikling sker altså ofte fordi »nogen« er utilfredse med det, der foregår.

Man må derfor spørge sig selv, om en af reaktionerne på håndboldens seneste medlemsnedgang, kunne være en udvikling lig udviklingen i basket- og volleyball – eller om beachvolley og streetbasket vil være en trussel imod håndboldspillets fremtid? Skal vi nu til at se »beach- og villavejshåndbold«? – eller er der andre muligheder for at udvikle spillet?

Dansk Håndbold Forbund har naturligvis gjort sig en del overvejelser m.h.t. fremtidens håndboldtilbud – og har lige så naturligt skelet til de mange nye modetendenser, som håndboldforbundet hilser velkommen som et godt supplement til de øvrige idrætter. Idrætternes udtryksformer er meget forskellige. Nogle idrætter egner sig bedst til at blive dyrket i for-

eningssammenhæng, f.eks. håndbold – mens andre kan dyrkes mere spontant, f.eks. fodbold, basket- og volleyball. Givet er det, at børn og unges muligheder og interesse for spontant at dyrke idræt vil være med til at øge deres interesse for også at deltage i idrætsforeningernes aktiviteter. Streetbasket og beachvolley vil uden tvivl være med til at øge børn og unges interesse for spontant at dyrke idræt sammen med deres kamrater. I skolegården, på vejen, i haven, ved stranden kan man igen håbe på at se flere børn og unge dyrke idræt – og håbe på, at deres interesse fører dem over i holdidrætterne i foreningerne.

Fremtiden for dansk håndbold?

Dansk Håndbold Forbund har valgt en udviklingsstrategi, som både tilgodeser *divisioner* og *de visioner*, som mange har. Det er vigtigt at udvikle de bestående turneringstilbud – både til gavn for de nuværende deltagere, men også for nye mulige medlemmer, som man håber i fremtiden får lyst til at være med. Dette turneringstilbud skal være bredere end det nuværende tilbud, således at også børn og unge, der ønsker et mere motionspræget tilbud, får mulighed for at være med. Form og indhold er fortsat vigtig – og kvalitet (gerne for en bred medlemskare) er vigtigere end udelukkende en satsning på kvantitet.

Vigtigt vil det også blive at udvikle håndbold som en helårs-sport – dvs. at man også i fremtiden igen skal til at spille håndbold om sommeren. Noget af dette håndbold kan naturligvis foregå på stranden – men vigtigere er det nok at erindre, at man tidligere har spillet udendørs håndbold – og at mange lidt ældre spillere har masser af gode oplevelser fra lune sommeraftner med hyggeligt håndboldspil. Nogle af de udendørs tilbud skal udvikles, så det er attraktivt at deltage i – især for den »bredere« del af foreningernes aktive spillere. Andre tilbud skal måske udvikles med henblik på at fastholde medlemmernes interesse for at beskæftige sig med håndbold i sommerperioden samtidigt med, at det kan være et attraktivt og »lidt anderledes« tilbud til de bedre spillere. Et sådan tilbud *kunne* være »strand-håndbold«, som kunne være en slags håndbold

med moderniserede regler. Mediernes interesse og beskrivelse af strand-aktiviteten, kunne på en hurtig og effektiv måde være med til at introducere en sjov og spændende sommeraktivitet for andre interesserede håndboldspillere. Et faktum er det, at rundt omkring i landet findes masser af udendørs håndboldfaciliteter, som kun venter på at blive brugt.

Hvis håndbold skal være en helårssport vil det naturligvis stille større krav til håndboldforeningerne – især hvad angår håndbold for de yngste. Begreber som »den attraktive håndboldforening« og »idræt på tværs – i aktiviteten« skal være kendt af alle. I den attraktive forening er der tilbud til børn, unge og voksne. Sportslige tilbud, der tilgodeser motionister og konkurrencespillere og tilbud om deltagelse i forskellige foreningsaktiviteter af mere social karakter. Børnehåndbold skal være det centrale i foreningens tilbud til børn, men aktiviteten bør suppleres med en eller flere alsidige aktiviteter, så børnene oplever håndboldtræningen som sjov, inspirerende og engagerende.

Vigtigst er dog fortsat de mange håndboldforeninger overalt i landet. Ca. 1100 steder i landet har lokale interesserede samlet sig i håndboldforeninger, og i hvis der i disse foreninger foregår et engageret, synligt og respekteret lokalt stykke idrætsarbejde, vil det være et godt fundament for fremtidens håndboldtilbud. Dette engagement – suppleret med forskellige initiativer fra Dansk Håndbold Forbund – skal så være med til fortsat at placere håndboldsporten som en af de allermest populære idrætsgrene for børn, unge og voksne.

Udviklingen i de »gamle« idrætter samt de mange nye modetendenser er således med til at stimulere udviklingen i den eksisterende idræt – og også med til at motivere børn og unge til fortsat at deltage i holdidræt.

Så vist skrider det – heldigvis.

Anne Rose - 94

Så dunk dog, kvinde!

Karina Kallehaug

Kurven må sænkes, før kvindelige basketballspillere kan dunk. Kurvehøjden er 3.05 m både for kvinder og mænd, og os alle bekendt er kvinder og mænd ikke lige store. Derfor er svaret på, »*hvorfor dunker kvinder aldrig*«, enkelt: fordi kurven hænger for højt!

Mange af de facetter og flotte detaljer, der karakteriserer basketball, volleyball og fodbold, er ofte færre og generelt dårligere udført i damespillene end i herrespillene. Hvorfor nu denne kendsgerning? Fordi vi inden for disse tre boldspil har »glemt« at tilpasse de fysiske rammer, så som boldstørrelse og -vægt i basketball og fodbold, kurvehøjde, banestørrelse i fodbold og nethøjde i volleyball (ikke sænket nok). Kvinder har ikke de samme muligheder i boldspillene. Mange af de facetter, der kendetegner spillene, er afhængige af det størrelsesforhold, der er mellem spillerne og rammerne.

På baggrund af denne kendsgerning besluttede vi os for – boldspillere som vi er – at belyse vilkårene i damebasketball, -fodbold, -volleyball og -håndbold. Når ikke det skyldes damespillernes manglende evner til at udføre disse sider af spillene, så kan de manglende facetter altså blive en del af spillet. Så vi lod det komme an på en prøve i basketball. Vi arrangerede en forsøgskamp med en mindre bold og en 39 cm sænket kurv for at konkretisere de få og nogen gange helt manglende kvaliteter i damebasket. Kvinderne, som deltog i kampen, var generelt modstandere af de nye rammer. Det til trods for, at forsøgskampen indfrie flere scoringsforsøg, flere fastbreaks og et enkelt dunk. Damespillerne ville ikke have det anderledes end mændene. Paradoksalt nok havde de alle en drøm om at dunk og spille og at spille på lige fod med mændene. Har de ikke misforstået noget?

Vi foreslår nogle konkrete ændringer til kurvehøjde, boldstørrelse m.m. Forslagene er udregnet på baggrund af de biologiske forskelle mellem den gennemsnitlige mand og kvinde.

Motivet bag ændringer er at tilgodese spillerne og spillene – gøre det mere interessant og sjovere at spille. Sidegevinsterne bliver flere spillere, nemmere sponsorkroner, bredere publikumsdækning og en fyldigere mediedækning.

Med vores projekt er vi blevet meget kloge. Når damespillerne er meget skeptiske over for det at ændre på deres spils rammer, men samtidig gerne vil spille på lige fod med mændene, så kan vi blot sige, at de har misforstået ligestilling. De »føler«, de bliver banket tilbage til stenalderen med vores forslag til ændringer, og de tilsidesætter fornuften og opdager derfor ikke de mægtige fordele, disse ændringer fører med sig.

Teknisk har kvinder de samme evner som mænd. Hvis deres evner skal tilgodeses, og de vil spille »på lige fod« med mændene, må rammerne passe til fysikken. Vi køber heller ikke tøj i størrelse large til børn. Kvinderne må acceptere, at de fysisk er det »svage« køn.

Men, men, men. Al ny konfrontation med noget, man holder af, mødes vel oftes med en naturlig skeptisk og konservatisme. Senere, når det nye er konsumeret, kan der alligevel ske forandring. Det er i hvert tilfælde, hvad der er blevet en kendsgerning for damebasketball som pr. 1.7.95 spiller med en midibold og damefodbold som fra d.d. må spille med en 200 gram lettere bold. Select Light er blevet født. Sååååååååå det skrider.

Debatoplægget »*Hvorfor dunker kvinder aldrig*« kan rekvireres ved DIF.

Det er udarbejdet af Lea Kølby, Tine Pihl og Karina Kallehaug.

Idrott i u-land - en kulturkonflikt?

Stig Hedlund, Sveriges Riksidrottsförbund

Den kanadensiske framtidsforskaren Marshal McLuhan beskrev för ett antal år sedan det framtida mediasamhället, som *the Global Village*. Här menar han att TV och satallittekniken gör att vi alla får tillgång till samtidig information. När vi idag ser på utvecklingen i tredje världen, där människorna har blivit än fler och än fattigare, har vi inte nått så långt. Av ekonomiska och andre skäl har naturligtvis inte alla tillgång till den nya medietekniken. På ett område lever vi dock i ett Global Village, och det är idrottens område. Framförallt elitidrottens.

Olympiska spel, VM i Fotboll och VM i Fri-idrott är tre av många idrottsevenemang, eller kanske vi skall säga medieevenemang, av kolossalformat. Genom TV och andra medier får kampen på arenan en otrolig genomslagskraft över hela världen, oavsett om vi befinner oss i ett u-land eller ej. Guldmedaljörer hyllas som nationella hjältar och ger sitt land stolthet och internationell prestige. Det olympiska mottot »Snabbare, Högre, Starkare« blir tongivande för värderingarna i den globala byn.

Bland ungdomen betyder det egna landets framgångar i internationella tävlingar glädje, men också förhoppningar om att själv en dag få representera sitt land. Politiker kanske ser på idrotten annorlunda. En möjlighet att få internationell erkänsla och att få del av de inkomster som elitidrotten genererar. Det är inte viktigt att vinna, men att komma först – som någon ironiskt har travesterat Pierre de Coubertins ord.

Sveriges Riksidrottsförbund har, liksom andra nordiska riksidrottsförbund, under många år varit engagerat i utveckling av idrott i tredje världen. I Tanzania under hela 1980-talet och i kampen mot apartheid inom idrotten i Sydafrika.

När det gäller den svenska idrottens biståndsprojekt i Tanzania har målet hela tiden varit att verka för att utveckla idrott åt alla, dvs. ungdoms- och breddidrott. Inte särskilt

glamouröst, men det har känts viktigare att bidra till att skapa en bredd och ett intresse för idrottens möjligheter bland ungdomar och vuxna människor, som inte har en privilegierad ställning i samhället.

Naturligvis föreligger det alltid en risk för kulturkonflikter när vi engagerar oss i bistånd till länder i tredje världen. Och det gäller inte enbart idrotten. Vår kultur är ju annorlunda än den vi möter t.ex. i södra Afrika. Våra värderingar är annorlunda och likaså våra sätt att leva. Detta hindrar dock inte att mötet mellan kulturer kan bli något positivt och berikande för bägge parter. Förutsättningen är dock att vi närmar oss varandra med ödmjukhet så att det inte uppstår ett »bättre/sämre«-förhållande. Ett »kolonialt« förhållningssätt leder ingenstans mer än till just konflikter.

I den afrikanske kulturen är rörelsen något naturligt; musiken och dansen är inslag i det vardagliga beteende, så ock i samband med idrott. Det är vanligt att man dansar och sjunger vid idrottsstävlingar för att visa gemenskap och glädje. Detta är något positivt som vi kan lära utav och som vi bör ta tillvara när vi kommer och skall utveckla idrotten i den s.k. tredje världen. Det gäller även för oss att lyssna och lära.

Sveriges Riksidrottsförbund (RF) har i projektuppläggnin-gen för idrottsligt bistånd till Tanzania sökt verka för en samverkan med den tanzanska idrottsrörelsen. Det har varit ett gemensamt projekt där båda parter varit engagerade och ansvariga. Det har varit en process där kulturskillnader har blivit synliga och där konflikter har kunnat lösas på ett bra sätt. En erfarenhet som här kan dras är att om man skall gå in i ett biståndsprojekt på idrottens område så måste man bereda sig på att det blir långvarigt. För att uppnå resultat räcker det inte med kortvariga insatser på några månader eller ett år. Här gäller det långsiktighet över ett flertal år.

Det finns idrottsledare, som hävdar att idrottsligt bistånd innebär en export av den västerländska modellen och alltså en form av kolonialism eller imperialism. Vi hävdar motsatsen.

Idrotten ger alla kulturer en möjlighet till glädje och positiv sysselsättning, vare sig vi lever i Sverige eller i Tanzania. Ung-

domar, i ett ofta undersysselat samhälle, får möjlighet till meningsfull aktivitet, demokratisk skolning och en positiv kontakt med äldre ledare. Kvinnor kan få möjlighet att bryta in på männens område i ett mandsdominerat samhälle. Handikappade kan få tillfälle att känna gemenskap och möjlighet till en positiv rehabilitering, som annars inte varit möjligt.

Vi vill påstå att idrotten ger så mycket. Så mycket mer än underhållning och glädje över elitidrottarnas framgångar på de internationelle arenorna. Idrotten ger glädje och gemenskap över kulturgränserna. Idrotten har ett språk som förstås av alla, oavsett i vilken världsdel vi bor. Och idrott kan utövas av alla.

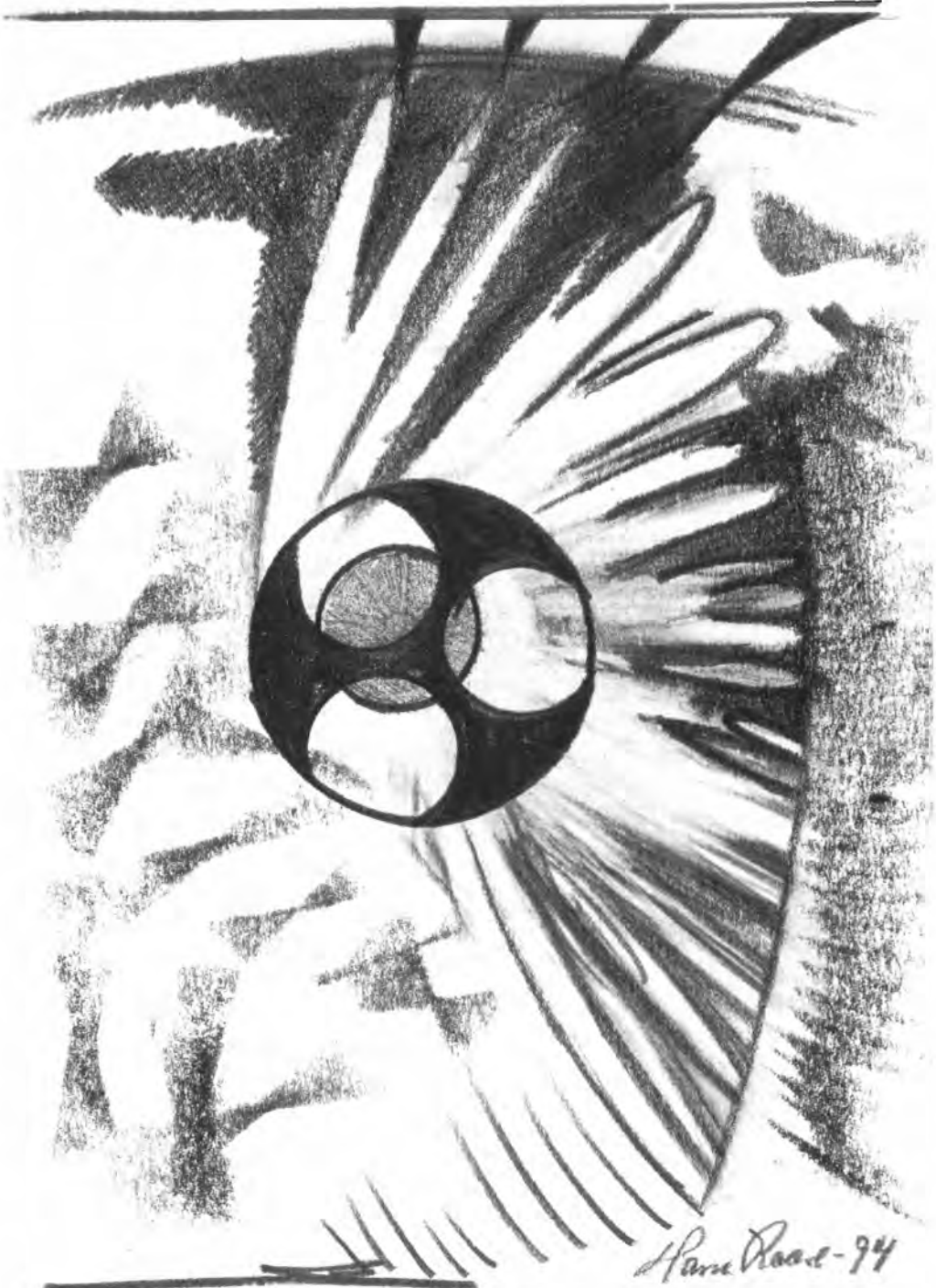
I detta ligger inga kulturkonflikter. Risken för konflikter ligger på andra plan när man engagerar sig i biståndsprojekt. Det är skillnaden i tidsuppfattningen, t.ex. att våra krav på långtidsplanering inte röner särskilt stor förståelse. Det är skillnaden i förståelsen för ekonomiskt ansvar, som t.ex. leder till korruption och bristande känsla för kravet på redovisning. Och listan kan göras lång vad avser skillnader i kultur och miljö.

För oss nordbor är det därför viktigt när vi etablerar ett samarbete med länder i t.ex. Afrika att vi söker lära oss så mycket som möjligt om landet ifråga och dess kultur innan vi sätter igång. Det är också viktigt att vi närmar oss problemen med ödmjukhet, men däremot inte med undfallenhet, och respekt för den kultur och de människor vi möter. Kulturkonflikter kommer vi alltid att råka ut för och då gäller det att lösa dessa i gemenskap.

Idrotten ger så mycket och vi kan dela med oss av vår kunskap och av vår uppfattning om idrottens betydelse vid sidan av den rena elitidrotten. Det är idrottens bredd i de nordiska länderna, från idrott för barn- och ungdom, idrott i skolen till idrott för äldre, liksom idrott för handikappade och andra utsatta grupper i samhället, som är en »exportvara« så god som någon.

Och vi kan få något tillbaka i mötet med andra kulturer, som berikar oss och som vi kan dra nytta av i utvecklingen av vår idrott.

»Idrott i u-land – en kulturkonflikt?«. Denna rubrik kan ändras till »Idrott i u-land – en möjlighet til kulturgemenskap!«.

Sam Roca-94

Wrestling

Steen Ankerdal, sportschef, Ekstrabladet

Når kunsten stiger
og sporten skrider
Wrestling ligner sportens svar på pornografien.

Indrømmet – indtil årsskrift-redaktøren kom på banen – havde jeg højest hængt på et par minutter, når der var *wrestling* på en eller anden station på »tossen«.

Den over-amerikaniserede form for fysisk udfoldelse og markedsføgl – snittet til en TV-tid, blandet af rimeligt gode stunts og dårlig dilettant-komedie, var født til »zapning«.

Når nu livet er for kort til aftalt spil!

På den anden side: Intet menneskeligt skal være os fremmed, som en respekteret kollega sagde, inden han inspicerede det lokale bordel i Queretaro – under fodbold-VM i Mexico.

Groft sagt er wrestling i forhold til sport det samme som porno i forhold til erotik. Et liveshow, hvor alle og alt er maskerede. Hvor konkurrencen er arrangeret og virkeligheden ren illusion. Det handler om at foregive – med tilskueren i den inter-aktive voyeurs rolle.

Som aktivitet er wrestling et misk-mask af fribrydning og kick boksning, verdens stærkeste mand og stunt-show, tegnefilm og amatørteater. Arrangeret i – og uden for – en boksering, hvis tove er lige så elastiske som grænsen til et publikum, der godt ved, hvad det handler om. Tilskuerne er til stede for at deltage i forestillingen, der har elementer af *panem et circenses* – brød og skuespil.

Set i forhold til sporten som ædel kappestrid er wrestling total dekadent. Et lille, men ikke helt uskyldigt tegn på, at sporten som massekultur skrider mod sin egen opløsning.

Wrestling er den yderste forlængelse af det regulerede amerikanske sportssystem med lukkede professionelle ligaer, hvor holdenes indbyrdes styrke reguleres hvert år. Så publikumsin-

teressen fastholdes. Wrestling er også et fænomen med paralleller til de antikke olympiske lege, hvis opløsning var en konsekvens af fup og svindel, doping og hedenskab.

I USA, hvor wrestling opstod i 30'erne, fik luft under vingerne i 40'erne og blev et hit med TV-ekspllosionen i 80'erne, ejes det ene af de to store forbund (World Championship Wrestling) af medie-magnaten Ted Turner. Det er ham, der startede TV-stationen CNN, og siden giftede sig med Jane »work out-aerobics« Fonda.

Det sætter tingene i perspektiv – også med hensyn til, om wrestling – ligesom sex – er kommet for at blive?

Det bliver så længe, der er seertal.

For tiden ser det godt ud:

WCW's wrestling-programmer ses nu af flere mennesker end konkurrenten World Wrestling Federation, der i 80'erne nåede op på 33 millioner seere pr. program.

Her var *stjernen* »Hulk Hogan«. En solariebrun bodybuilder i ubestemmelig alder, med tyndt, afbleget, sjaskelangt hår og en midterskilling af den bredde, som i 60'erne fremkaldte udtrykket: »En beatle med skydetag«.

Hos WCW er Hulk, så vidt det kunne aflæses af et Saturday Night-show i november, rutschet en kende ned i hierakiet. Eller var det bare en del af det manuskript, som promotorer og aktører og TV-producenter forfatter for at holde gryden i kog?

Hulks popularitet syntes uantastet. I virkeligheden var hans nederlag måske kun en nødvendighed for at bygge op til næste episode i den uendelige serie. Den bygger på en tegneseriemytologi – wrestling er faktisk tegne-serier omsat til show, som den danske wrestler og TV3-kommentator, Asbjørn Riis, siger. Grundlæggende handler det om *Det godes kamp mod Det onde*.

Hulk Hogan har angiveligt sit navn efter en tegneseriefigur.

De tre, der i ringen har overfaldet ham, lokket ham i et imaginært baghold, er som sådan stykkets skurke. Det afsløres i det efterfølgende »TV-interview«, hvor The Butcher, en af de nye stjerner – beskyldes for forræderi mod Hulk.

– What do You know about my life, brøler »Slagteren« ind i

hovedet på TC-intervieweren, en lille mand med overskæg, der er modelleret efter brødrene Dupont og Dupont i Tintin.

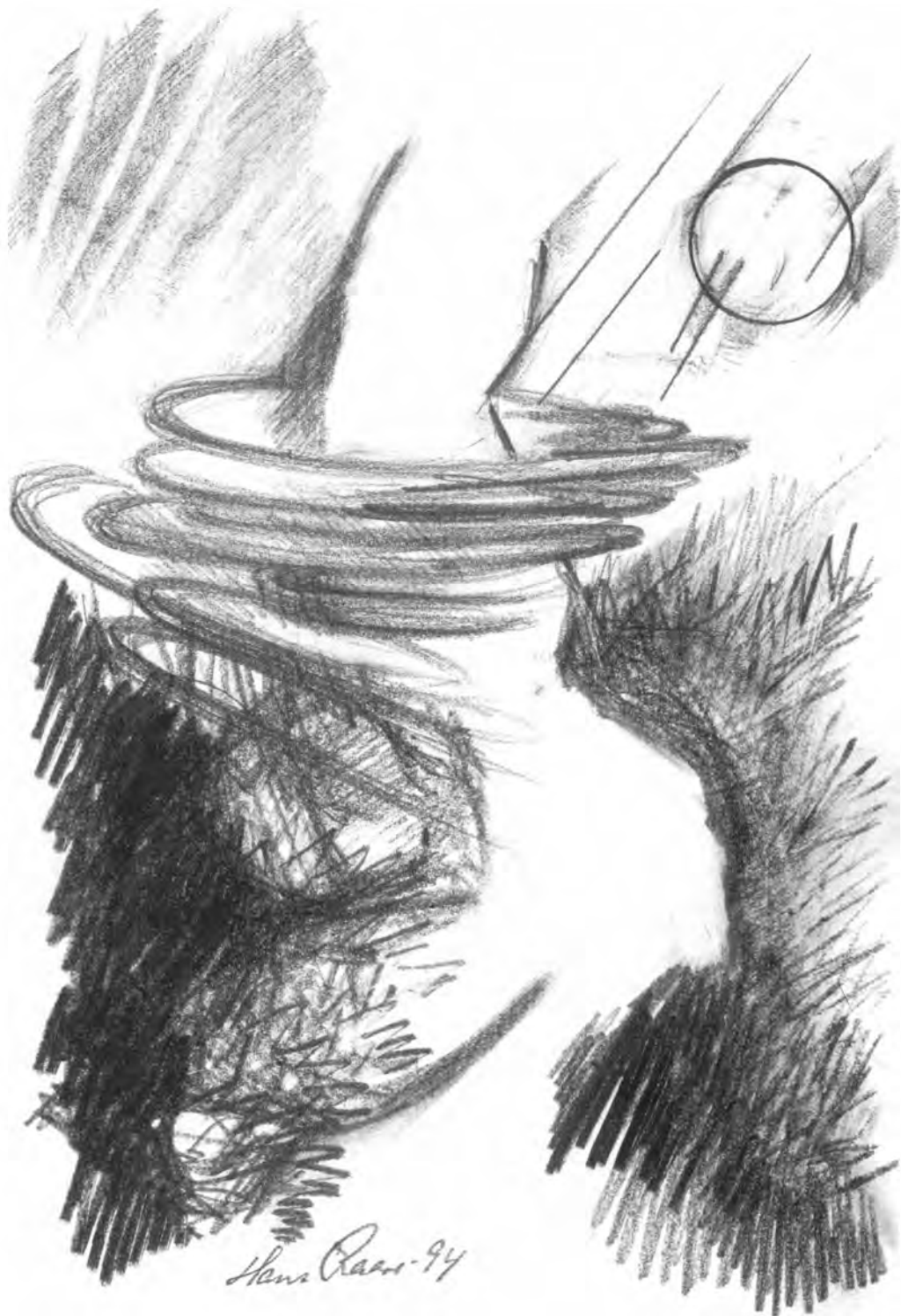
Det er bare for meget – også at gengive hans tallerkenvaske-livshistorie.

Det er faktisk så talentløst, at man end ikke behøver at frygte for de unge, ubefægtede sjæle, der udgør en væsentlig del af wrestlings TV-stampublikum. Resten er ifølge TV3's målinger mænd. De kunne mistænkes for at drømme om at være »rigtige mænd«!

Sammenlignet med de flash-interviews, som rigtige sportsstjerner giver til TV efter deres præstationer, må man dog lade show-bryderne, at de ikke undser sig for at svine konkurrenter, dommere, publikum og TV-interviewere til. Der er så meget substans, at det bliver grotesk.

Nøgternt set er wrestling ingen trussel mod sporten i europæiske forstand – for det er ikke sport.

Det prøver bare at se sådan ud.

Hans Raas-94

Skrid!

Ole Worm

Oplysningstiden fortalte os, at vi var født frie og lige, og at vor placering ikke mere skulle bero på forhold, mennesket fik i arv. Dette var ikke blot et skred, men en omvæltning, hvor mellemlag kom øverst på bekostning af højere lag. Mennesket indtog sin plads. Positionen var ikke en gave og blev ikke foræret; individet tog den i kraft af en række kvaliteter, som samfundet havde brug for. Borgerlige dyder som flid, energi... ja anstrengelse var en menneskeret og pligt og blev afgørende faktorer for ethvert individs fremgang. Samme værdier var væsentlige forudsætninger for industrialismen og dennes vækst.

Bestemte arbejdsydelser var før den franske revolution noget værd, når de blev takseret ovenfra. Der forelå en orden, som var målestokken. Borgerskabets tilkæmpede nye magtposition var i overensstemmelse med ydelser, der præsterede det et ekspanderende samfund havde brug for.

Engelsk sport var besjælet af ideen om mennesket, der anstrenger sig og skaber sit eget. Du blev, hvad du præsterede. Du kom ikke på landsholdet, fordi du var søn af en landsholdsspiller; du havde ikke større chancer for at tilspille dig pladser i truppen, hvis du kom fra højere sociale lag. Det gav muligvis nogle betingelser, der kunne gøre det lettere for nogle end for andre. Men scoringen; skæringen; mærket beroede alene på dine egne præstationer. Du står frem, når du er mærket af kvalitet. Du præsterer noget og præsterer det i forhold til noget andet dvs. opnår accept af, at præstationen ved denne sammenligning og stillet op mod en samfundsnorm, betragtes som ønskværdig. Et stærkt samfundsprincip med store gevinster og færre tab. Dynamisk sport med omkostninger, men også stor gevinst.

Hvis ingen tror på, at det unikke, det vanskeligt opnåelige, det risikobetonede, er noget særligt at stille frem og som er afhængig af personens »skill«, mod, flid opofrelse osv. er

sådanne kropslige udfoldelse tåbelige. Er vi der?

Jeg vil her indskyde, at idrætten rummer mange andre aspekter end præstationsaspektet - med god grund og med attraktivt appel for mange. Mit ærinde her er alene skredet i præstationsaspektet.

Her er det på vej til at skride grundlæggende.

Et skred kan være farligt, livstruende. Du kan blive kvalt under jord, der skrider over dig, hvis du er direkte part i forandringen. En gammelkommunist i Rusland vil givet føle, at skredet var altomfattende, revolutionerende og dækkede alt godt liv. Et skred kan også betragtes som en lille forskydning mellem bestående lag, hvor tingenes tilstand hurtigt reetableres. Er det, vi står midt i livstruende eller er det som sand, hvor vi som løvemyrer optimistisk og arbejdsomt reetablerer de kendte kegleformede sandgruber efter sandskred? Der er risiko for det første, fordi skredet rammer idrættens væsen i præstationsprincippet.

I dag er der en trends mod, at medierne skaber kvalitetskriterierne for præstation. Den er hverken gudsgivet eller menneskeranet; men medielavet. En guldmedalje på 10000 m. i dag har mindre værdi i forhold til tidligere overfor den løberpræstation, der giver den mest marginiserede, særegne, dramatiske fremstilling for seerne; En bryder, der bedst og mest genialt indfrier idrættens krav, værdsættes snart ikke som den bryder, der sælger showet og gerne i aftalt udførelse. Hvem vandt guld i skihop i 1988? men var der ikke een, som ikke var nogen ørn til det? Idrætslig vækst beror i dag ikke i samme grad på kamp mod noget eller nogen, men på performance. Det, der gør sig, er det, der har den rette form.

Tilfældet, modsætningen, modsigelsen, utilfredsheden, nysgerrigheden og uforudsigeligheden, der er spiren til forandring, afløses nu af den iscenesatte idræt med behaget, sikkerheden, det udefra-styrede, som rummer kimen til stilstand. Idrætten bliver her stillet frem ikke for at vise, at een er bedre end en anden - det kunne jo være - heldigvis og ofte - omvendt i morgen ved fortsat træning - men fremvist, fordi aktør og scene tilsyneladende får den accept fra købergruppen, som

præstationen myntes på og sælges til.

Fangerne på fortet, Stjernetræf, (dygtige idrætsfolk dyster stadig med et korn af ægthed med idrætslig dygtighed - og dog). Det varer vel ikke længe, før du fra lænestolen kan indblændes i store afholdte "konkurrencer" med teknikhjælp fra virtual reality? Du bliver din egen dommer og normsætter. Du placeres, hvilket ikke er det samme som at placere sig.

Kimen til døden!

Skrid!

Individet eller showet?

The show must go on, så det bliver vel mennesket, der skri-
der. Næppe i sved, måske i mascara.

Kæmp for individets ret til at vokse gennem kamp, hvor egen ydelse modstilles og modsvarer en ikke givet fast aftalt ydelse.

Stop den fælde!

Elsk *dit* tilfælde!

Steve R. 94

Ad hovedvej A 12

Flygtninge på plejehjem

Preben Beck Astrup, flygtningekonsulent, DIF

Det er tirsdag morgen, klokken er cirka halv otte, og jeg har netop sat mig i min sorte Peugeot 205. Jeg skal til Vestjylland for at besøge to flygtningecentre og en idrætsforening. I det ene tilfælde fordi jeg er blevet kontaktet af en medarbejder fra et Røde Kors center, der bad om vores hjælp. »Beboerne har brug for at få sig rørt og ikke mindst mødes med andre mennesker«, som han sagde. Beboerne, han omtaler, er flygtninge fra Bosnien-Herzegovina i det tidligere Jugoslavien.

Af de cirka 24.000 flygtninge, der i dag bor på Røde Kors' 156 centre, er omkring 17.000 fra det tidligere Jugoslavien. De øvrige cirka 7.000 flygtninge kommer fra en lang række forskellige lande – dog i overvejende grad fra Sri Lanka og Somalia. For disse 7000 flygtninge gælder det, at deres anmodninger om at få asyl behandles, men det er dog ikke ualmindeligt, at der kan gå flere år, inden deres sager er afgjorte, og de får svar på, om de må blive i landet, eller om de skal sendes tilbage.

Når man er flygtning fra Bosnien-Herzegovina, har man i Danmark status som § 15-flygtning, hvilket betyder, at man kan opholde sig i Danmark i op til to år, eller så længe krigen varer. § 15-flygtninge har ikke, som de øvrige flygtninge i Danmark, mulighed for at søge asyl (en ændring er dog på vej). De kan formelt set kun *vente på*, at krigen stopper.

Men for mange af de bosniske flygtninge er afslutningen på den jugoslaviske borgerkrig ikke ensbetydende med en afslutning på deres eksil. Eksempelvis er mange af de bosniske familier, som opholder sig i Danmark, blandede ægteskaber. Manden kan være bosnisk serber, mens konen kan være serbisk muslim eller kroat – sammensætningen er for så vidt underordnet. Sådanne ægteskaber og familier var meget almindelige i det tidligere Jugoslavien og ikke noget problem. Men efter

krigens udbrud, hvor serbere, muslimer og kroater alle har krigedes indbyrdes, tror kun meget få på, at de med deres blandede familier kan vende tilbage. Intet tyder nemlig på, at det noget sted vil være muligt at reetablere den etniske mangfoldighed, som har karakteriseret Bosnien-Herzegovina. Krigens afslutning resulterer nok snarere i områder eller lande, hvor kun bestemte nationaliteter har adgang. Hvorend en blandet familie kunne forestille sig at vende tilbage til, vil der med meget stor sandsynlighed være tale om et sted, hvor enten manden eller konen vil være blandt »fjender« og derfor må frygte for sit liv.

En tilsvarende frygtsom og håbløs situation gælder også for de, som er flygtet fra en af de hære, der deltager i borgerkrigen. De bliver ofte betragtet som desertører og kan derfor frygte at blive stillet for en krigsret.

Derfor opleves det at vente ofte som en helt igennem meningsløs beskæftigelse; de venter på noget, som ikke vil bringe dem en reel løsning. Det, de er flygtet fra, det der tidligere var deres hjem, deres by, deres hus, deres familie, eksisterer ofte ikke mere og vil ikke kunne genetableres – selv ikke med krigens afslutning.

På et af de flygtningecentre, jeg skal besøge, bor der godt halvfjerds flygtninge. Centeret er et nedlagt plejehjem, der oprindeligt var bygget med henblik på at huse fjorten danske beboere. Disse plejehjemsbeboere var sandsynligvis hverken i stand til fysisk udfoldelse og havde formentlig heller ikke noget stort behov. Sætter man gang i lommeregneren, vil man kunne konstatere, at de seksten til tyve kvadratmeter, som oprindeligt var tiltænkt én plejehjemsbeboer, nu skal deles af fem mennesker – typisk en familie med børn. Indenfor dette begrænsede rum, skal disse mennesker forholde sig til en fortid som ligger i ruiner, en nutid som er trøstesløs og en fremtid, som i altovervejende grad er præget af uvished. Dette er desværre ikke et enkeltstående eksempel, men tværtimod asylansøgernes generelle boligsituation.

Nu bør jeg vel efterhånden forsøge at forklare, hvad en konsulent fra Danmarks Idræts-Forbund overhovedet laver på et sådan flygtningecenter.

Sam Rios '94

Vores opgave består primært i at bygge bro mellem centerets beboere – flygtninge – og de lokale danske idrætsforeninger og derved give flygtningene mulighed for at få den triste ventetid lidt på afstand samtidig med at de får sig rørt.

På den ene side fortæller vi flygtningene om hvilken kultur og hvilke spilleregler, der karakteriserer den danske idrætsforening og ikke mindst fortæller vi om, hvorledes idrætsforeningerne er et væsentligt element i dannelsen af den demokratiske borger og det demokratiske samfund; om hvorfor demokratiet nødvendigvis må fungere og respekteres i det små, hvis man vil gøre sig forhåbninger om, at det også skal fungere i det store. Demokratiet får man kun ind under huden ved at lade den gælde i så mange af livets forhold som muligt. Det er således det demokratiske sindelag opstår og ikke ved, at vi med årlige mellemrum stemmer folk på tinge, i amtsrådet eller kommunalbestyrelsen.

I dette gemmer der sig selvfølgelig en opfattelse af, at det for os ikke udelukkende er en tilfældighed, at bl.a. bosninerne er flygtninge i Danmark og situationen ikke er den omvendte. Der *er noget*, som gør, at det danske samfund ikke falder sammen fra den ene dag til den anden. Og dette noget, tror jeg i høj grad er traditionen for og mangfoldigheden af foreninger, klubber, bevægelser, samvirker, udvalg, bestyrelser og lignende. Langt de fleste af os har været eller er involveret i en sammenhæng, hvor demokratiet respekteres, hvor vi har et ansvar og hvor vort engagement har synlige konsekvenser. Dette er per definition ikke tilfældet i totalitære stater.

På den anden side fortæller vi de danske ledere, trænere og frivillige, som ønsker at være med til at bygge bro mellem flygtningene og de lokale idrætsforeninger, om hvilken kultur og baggrund flygtningene i den givne situation har for at dyrke idræt. Generelt kan man sige, at i ingen af de lande, hvor flygtningene i dag kommer fra, kender man forenings-traditionen, og hvad hermed følger. Eksempelvis kommer det stort set bag på alle flygtninge, at de skal betale *kontingent* for at dyrke idræt og at de faciliteter og anlæg, der bliver stillet til rådighed, i vid udstrækning er et resultat af *frivilligt arbejde* – at man yder for at nyde. Mange flygtninge overraskes af den sociale

forpligtigelse, som følger med, når man eksempelvis vælger at spille på et turneringshold i fodbold eller håndbold og ikke mindst de sanktioner, som følger af at være udeblevet fra en kamp.

Disse, samt en lang række af lignende »overraskelser«, kan man dog som oftest komme i forkøbet; hvis man bevidstgør sig om de normer og forhold, man som dansker er tilbøjelig til at tage for givet. Hvor dybt bundet det, og hvad mener man egentlig, når man siger til beboerne på det lokale flygtningecenter, at de er »velkomne på lige fod med klubbens danske medlemmer?«. Er man indforstået med, at hvis der eksempelvis kommer syv velkvalificerede fodboldspillere, så må de på hold, på bekostning af klubbens »egne drenge«, eller accepterer man, at kun få af flygtningene taler engelsk eller dansk og dermed ofte misforstår en given situation? Og er det overhovedet anstændigt, at invitere mennesker som har så få ressourcer, som flygtningene har, på samme betingelser som man inviterer danskere? Spørgsmål og problemer, som vi har erfaret, er vigtig at være på forkant med og har forholdt sig til, hvis man ønsker, at flygtninge skal have en god oplevelse ved at komme i klubben og dyrke idræt.

Set fra en mere abstrakt vinkel tror jeg, at det, at *vi* dyrker idræt *sammen*, rummer en afgørende mulighed for at bibringe mennesket – og i den sammenhæng ikke mindst flygtningene – en væsentlig energi. Prøv at invitere tyve flygtninge – mennesker som har mistet næsten alt – med over i den lokale idrætsforening eller på den nærmeste græsplæne. Stil fire kegler op som mål og lad spillet begynde. I løbet af få minutter vil man med stor sandsynlighed befinde sig blandt mennesker som råber, griner og smiler. Man vil møde nogle ørehængende smil, som for et øjeblik siden syntes ganske utænkelige.

Jeg vil dog på ingen måde påstå, at fordi man giver flygtningene en mulighed for at dyrke idræt, så løser man deres problemer – overhovedet ikke. Det, de har mistet og deres uvisse fremtid, ændrer det at dyrke idræt intet ved, men det, at man efter at have vovet sig frem, bliver *imødekommet*, tror jeg er en væsentlig oplevelse. Det er i vid udstrækning i mødet med det andet menneske, vi henter det mentale overskud, som overho-

vedet gør det overkommeligt at komme videre.

Når vi dyrker idræt, gør vi det jo ikke alene for at få tiden til at gå eller for at komme af med nogle indestængte frustrationer. »At gå til fodbold handler ikke om fodbold«, som Tor Nørretranders rigtigt har sagt¹⁾ »men om det fodbold gør ved mennesker«. Når man selv tager del i fodboldspillet eller en anden idrætsgren, får man en kropslig oplevelse og en genkendelse af andre. Det er en umiddelbar oplevelse at være til stede i samværet med andre mennesker, at være i dialog. Det at dyrke idræt er *sam-tale*. Og der er tale om en *essentiel* form for sam-tale.

At invitere en flygtning ind i den lokale idrætsforening kan umiddelbart synes som en ganske ubetydelig gestus, men hvis K. E. Løgstrups påstand²⁾ om, at vi »med vor blotte holdning til hinanden er med til at give hinandens verden dens skikkelse« ... og ... »hvilken vidde og farve den andens verden får for ham selv, er jeg med til at bestemme med min holdning til ham«, er sand, så kan den imødekommenhed, som er indbefattet i invitationen af en flygtning (og for så vidt hvem som helst) være en endog meget betydende gestus.

* * *

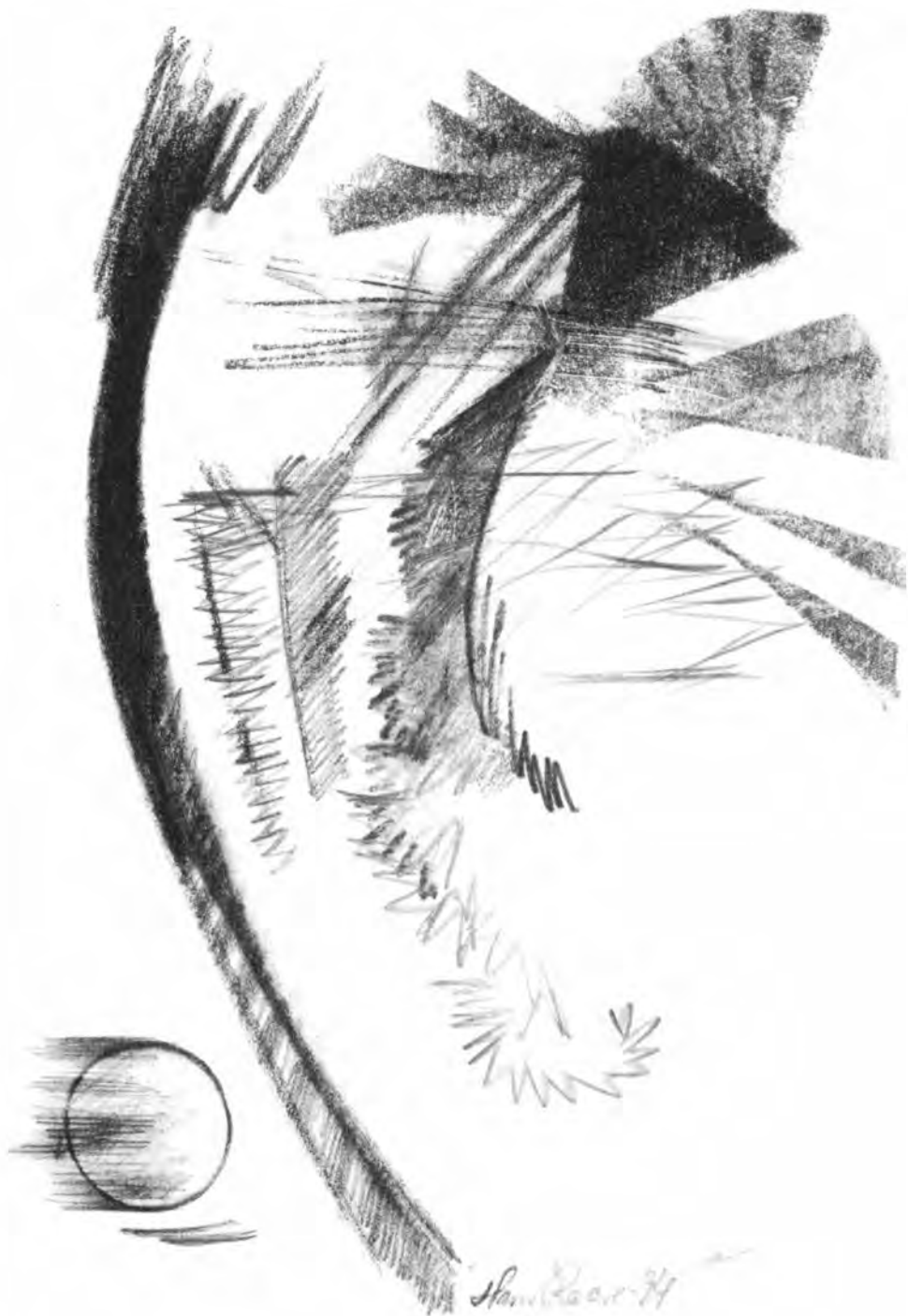
Når jeg besøger et flygtningecenter, kommer jeg ofte til at tænke på et spørgsmål som for nogle år siden blev stillet af den amerikanske filosof Thomas Nagel¹⁾ »Hvordan mon det er at være flagermus?²⁾«, spurgte han. Nagels idé med dette spørgsmål var at vise, at der er noget ved en oplevelse, som kun er tilgængelig fra det oplevende væsens eget perspektiv. Det, vi oplever, vil altid være farvet og betinget af vor personlige og sociale forankring; der findes ikke sådan noget som en neutral observationspost til betragtning af menneskets eller et andet væsens sjæl. Hvis Nagel har ret, betyder det – meget kort fortalt – at stiller man spørgsmålet: *Hvordan mon det er at være flygtning her i landet?*, vil man aldrig kunne give et objektivt og klart svar. Svaret vil altid afhænge af, hvem der ser og hvorfra der ses; det er helt igennem relativt.

Der er selvfølgelig noget om snakken, *men* jeg er dog overbevist om, at vi mennesker har en evne til *indlevelse*. Gider vi

gøre os ulejligheden og sætte-os-i-deres-sted, tror jeg, vi vil nå frem til en samstemmende erkendelse af, om der i det givne tilfælde, er tale om en tilfredsstillende eller utilfredsstillende løsning på et menneskes livssituation. Viser vi som enkeltpersoner og samfund ansvarsfølelse, omsorg, respekt for og viden om flygtningene her i landet?

Noter:

- 1) Tor Nørretrander, Mærk Verden, side 182.
- 2) K. E. Løgstrup, Den etiske fordring, side 28.
- 3) Thomas Nagel, Mortal question, side 165.

Fast grund under skredet

Jørn Richter

“Til højre ret!”
er ikke det samme som,
at højre har ret.
Så bliver venstre sur,
for de er mere til højre
end socialdemokratiet
er til venstre.

Hvem er egentlig til hvad
herhjemme?

I Østrig stemte de på Haider,
leider!
Han ligger ret så rechts.
Alligevel stemmer mange Haider,
leider!
“Stem som I tænker!”
stod på hans plakat
i Hitler’s annekterte Nazistat.

“De fremmede i Wien
er vandret ind eller flygtet,
og de er alle helt som frygtet.
De ta’r brødet ud af munden
på arbejder og Salzburgbonden.
De nasser på Sozialrat Herr von Honau
an der schönen blauen Donau.”
Dét si’r Haider,
og hver femte tror ham
- leider!

“Es war einmal ein Bösewicht...”
med overskæg og tankegigt,
og mange strakte taktfast armen
mod hagekors i støvlelarmen.

Nu tramper de igen i takt,
men denne gang er vi på vagt
mod disse skabsnazister-
racismens højreextremister.

Bomber futtes af i Essen,
huse brændes ned i Hessen.
Er man tyrk og ikke Kohl,
lebt man nicht besonders wohl.

Og i Belgien siger Flamske Blok:
“Smid hver fremmed ud i samlet flok!”

I Danmark er der meget
- virkelig meget få - nazister.
Der er lidt flere som
kan kaldes for racister.
Og de er osse rigtig få,
men de skal ikke bare gå
og sige dumme ord og vås,
som sætter fremmede i bås.

Dumsmarte er de uoplyste tit.
Når de går for vidt,
så gå til kamp, min ven.
Giv dem bare råt igen.
Slå hårdt, slå helt i bund,
så de får lukket deres dumme mund.

Dit våben hedder viden,
så forsvinder deres tro med tiden.
Angrib dem med oplyst ånd.
Vis dem vej med fremstrakt hånd.

Vi kaster ikke sten og bomber.
Dét gør kun tumper.
Vi bruger ordet.
Ned på gaden -
rundt om bordet.

Det skrider i Østrig, Tyskland og Flandern
und auch bei einigen Ander'n.
Men de fleste har dér som vi
et godt fundament: demokrati.

Frihed for Loke såvel som for Thor.
Det er ånden i det danske kor.
Ikke alt er lige gyldigt.
Vi slås for noget fyldigt:
"At livet det er livet værd!"
Det kræver kamp fra hver især.

Brug ordet gang på gang.
Ret i den falske sang.
Sig fra og sig til,
når du føler du vil.
Tør grinet af fjenden uden tøven
med et oplyst los lige i røven.
Spark til og bliv ved,
til der kommer et skred.

“For den autoritære karakter eksisterer der så at sige to køn: de stærke og de svage.

Hans kærlige, beundrende, velvillige indstilling til underkastelsen vækkes automatisk til live af magt, uanset denne udgår fra en person eller en institution.

Magt for magtens skyld fascinerer ham, han ser ikke på de værdier, en bestemt magt måtte stå for. Som hans “kærlighed” automatisk vækkes af magt, vækker magtesløse mennesker og institutioner hans foragt. Alene synet af et svagt menneske giver ham lyst til at angribe, tyrannisere og ydmyge ham.

Mens en anden karaktertype forfærdes ved tanken om at forulempe nogen, der er hjælpeløs, bliver trangen dertil hos den autoritære karakter stærkere, jo mere hjælpeløs hans objekt bliver.

Den autoritære karakters livsindstilling, hans hele filosofi, dikteres af hans emotionelle tilbøjeligheder.

Han elsker alle vilkår, der begrænser menneskelig frihed, han elsker at underkaste sig skæbnen. Det afhænger af hans stilling i samfundet, hvad “skæbne” betyder for ham.

For en soldat kan det være hans overordnedes vilje og luner, som han villigt underkaster sig. For den lille forretningsmand er skæbnen de økonomiske love. Kriser og velstand er for ham ikke sociale fænomener, som lader sig ændre af menneskelig aktivitet, men tilkendegivelser fra en højere magt, som man må underkaste sig. For de, der befinder sig på toppen af pyramiden forholder det sig ikke væsentligt anderledes. Forskellen ligger kun i den magts størrelse og rækkevidde, man underkaster sig, ikke i afhængighedsfølelsen som sådan.

Et fælles træk for al autoritær tænkning er den overbevisning, at livet bestemmes af kræfter udenfor menneskets eget jeg, dets interesser og ønsker. Den eneste mulige lykke ligger i at underkaste sig disse kræfter.”

Erich Fromm
“Flugten fra friheden.” (1941).

Årets gang

Skolens indre liv

1994 var 150 året for højskolebevægelsen og dermed også en mærkedag for Den Jyske Idrætsskole, som jo har deltaget i godt en tredjedel af dette lange og betydningsfulde liv. På behørig vis er dette runde jubilæum blevet fejret i radio, TV, aviser og på de enkelte skole - især naturligvis i Rødding, hvor fødslen fandt sted. DJI benyttede også den 7. november til at se på højskolens aktualitet. Et symbolsk skifte fra en markant dato til en ny periode, betyder ofte nyreflektioner. I netop disse år drøftes igen den ældgamle konflikt mellem de fagspecifikke skoler og de grundtvigianske skoler, hvor sidstnævnte betragter førstnævnte som kættere af højskoletanken. Faghøjskolerne påstås at være målorienterede, hvor fagene er et mål i sig selv og ikke midlet til personlig og samfundsmæssig udvikling. Men en kunstner, der arbejder med sin substans, sit fag, indgår naturnødvendigt i en selvudviklende proces, hvor man ikke kan skelne person, personlig udvikling fra stofområdet. Fag udvikler - og ikke nødvendigvis snævert. Man nødes jo til at komme vidt omkring, også længere end man kunne forestille sig det ved starten i mødet med faget, Mål/middeldiskussionen ender altid som et spørgsmål om angrebsvinkel, idet man altid kan gøre midlet til mål og anvende målet som middel i en højere sags tjeneste. Jeg er sikker på, at enhver elev på Den Jyske Idrætsskole har oplevet sit ophold som utrolig givende - svært at sætte ord herpå, men at det har rykket i det indre. Udvikling sker altid, når man arbejder med noget. Spørgsmålet er ikke mål/middel, men substans.

Elevholdet 1993/94, som sluttede den 30. april var skolens 51. elevhold, og den 24 august startede det 52. elevhold med 134 velmotiverede elever. Idræt er det fremtrædende fagområde, men satsningen de sidste år har været præget af, at det ikke-idrætlige i pædagogisk indstilling som økonomisk støtte fik gode vilkår. Vi havde således den glæde at se, at den musikskreative afdeling kunne fremvise en række meget fine sceniske produkter, som begynder at nærme sig idealet af det man-

gekulturelle menneske.

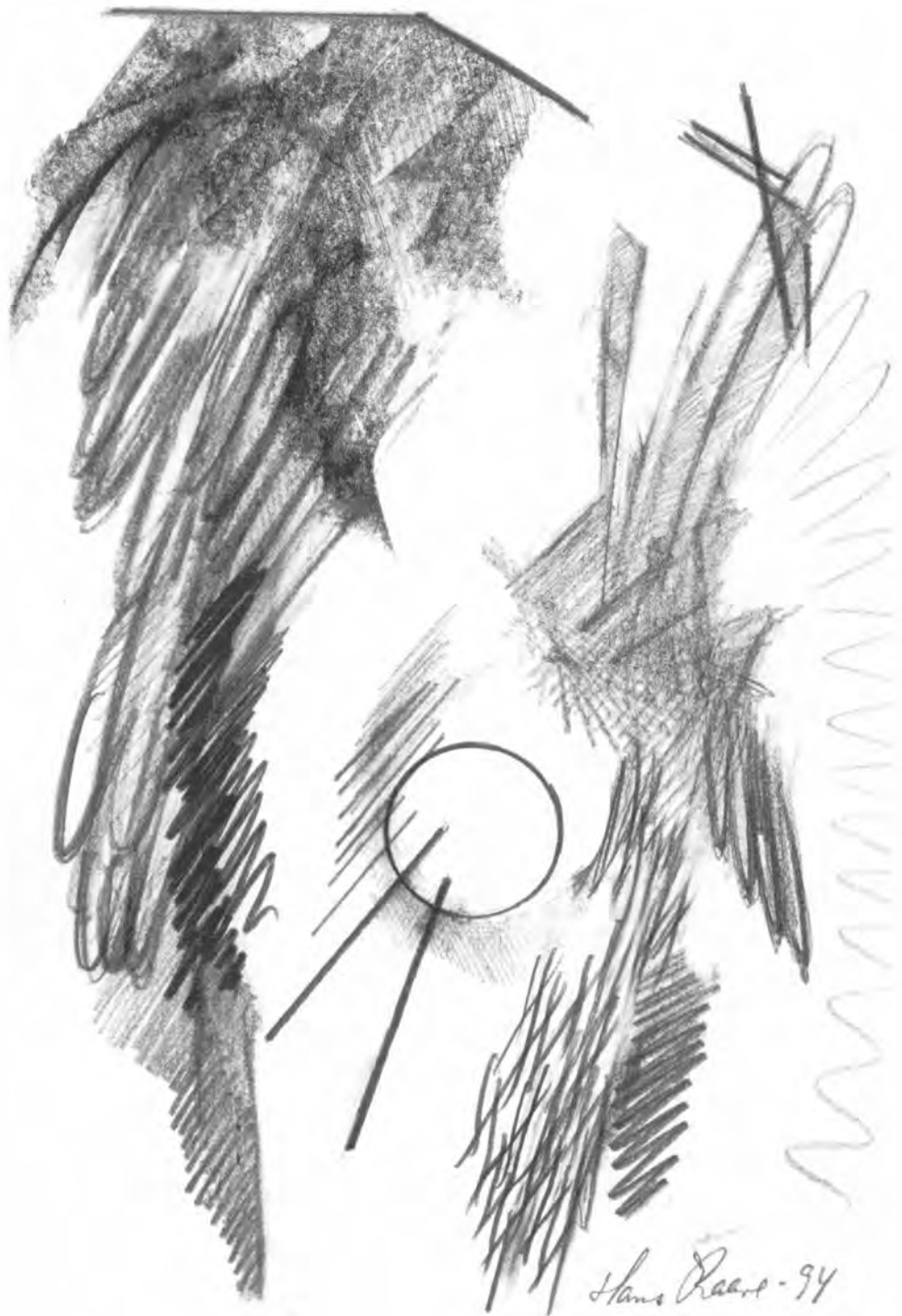
DJI er kendt for at fastholde og nydimensionere idrætsdisciplinerne. Elever glæder sig hvert år til at prøve kræfter med dette kulturstof, men har også stadig lyst til at udfordre sig i idrætsområder. Friluftsliv og folkeidræt er de store magneter, men også børn og idræt og idræt og individ har nu så godt fodfæste, at skolen kan begynde at nyudvikle andre idrætsområder.

Skolen har også søgt at vise ansigtet udadtil gennem en række folkeidrætsdage, badminton dage, triatlondag for eleverne og for mange børn og voksne i Vejle. Skolens gymnastikhold har deltaget i enkelte opvisninger bla. i Vingsted og L94.

Blandt de mange foredragsholdere havde skolen den glæde, at undervisningsminister Ole Vig Jensen holdt foredrag for eleverne om den frie ungdomsuddannelse, som jo starter den 1. januar 1995. Selvom få elever direkte kunne se personlig nytte i denne uddannelse, var det berigende at høre en gammel højskolemand overbevise unge tilhørere om det ansvarlige i, at 3/4 samfundet aktivt påtager sig det ansvar at færre unge dropper ud af uddannelsessystemet. Højskolen må også her finde sin placering uden at spændes foran en uddannelsesvogn.

Kostskolelivet, som alle påskønner og ved, er centrale for højskolelivet, blomstrede fint på sidste elevhold - spændende fra filmklubaftener over cafeaftner. For at tilføre kostskolelivet større bevågenhed har hvert basishold og idrætsdisciplinhold haft ansvaret for cafeaftener to eller tre tirsdage i løbet af et skoleår. Elevernes selvaktivitet har ligeledes været stor - næsten med timemaneger i lommen, når ledige aftener skulle findes. Der etableres foreningshold i boldspil, der deltager i lokale turneringer med DJI som hjemmebane.

Vi havde en række gode dage i Århus og Sønderborg i februar måned, samt i Ollerup i november. I en dejlig stemning vandt DJI på atletikbanen nogle bemærkelsesværdige sejre og fastholdt vore fodboldmæssige traditioner. Der dystes energisk uden højskolechauvinisme. Gid det vil vare ved, når vi i 1995 laver større boldstævner.

Søndag den 6. november indvaderedes skolen af 400 pårørende til elevholdet. Med god nerve fik forældre en smag af højskolelivet - med sordin på naturligvis.

Landsstævnet i Svendborg

Skolen deltog i DGI's landsstævne med et fodboldhold, 2 håndboldhold samt et gymnastikhold. Indkvarteret i Svendborg by og kun i gåafstand fra stævnecentrum fik alle deltagerne et minderigt møde med denne stævneform i de smukke sydfynske sommerdage og nætter. DJI kunne godt tænke sig at være noget mere righoldigt repræsenteret i Silkeborg 1998, men vore terminer passer ikke godt med dette sommerstævne. Deltagelse er imidlertid god reklame for skolen.

Kursus for idrætshøjskoler

DJI var i år vært for de andre idrætshøjskolelærere til det lille efteruddannelseskursus, der afvikles hvert år medio august. Temaet var *Tavs viden*, som blev eksemplificeret i løbet af de 3 dogn kurset varede. Skolen klarede værtsskabet flot.

Korte højskolekurser

I et samarbejde med Vejle Amt arrangeredes 2 ældre kursus, hvor målet var, at disse kursister kunne fungere som igangsættere for andre ældre medborgere. Ulønnet naturligvis. Der er heldigvis en spæd tendens til, at borgere godt kan påtage sig et omorgsarbejde uden at blive honoreret for det.

Skolens korte højskolekurser havde blandet succes. Gammelkendte kurser kunne ikke fyldes op, andre måtte aflyses, mens andre fik det forløb, vi havde forventet med stor deltagelse. Skolen værdsætter disse kurser, idet vi kommer i kontakt med andre målgrupper og tilføjer stedet ny inspiration.

Danmarks Idræts-Forbund tog initiativet til et møde med landets idrætshøjskoleforstandere for at se på mulige samarbejdspartnere. Desværre er mødet ikke blevet fulgt op med mere konkrete samarbejdsprojekter.

Kulturministeren ønskede i løbet af 1994 - ja vel inden folketingsvalget i september måned at få en redegørelse over dansk kulturpolitik, som sidst var sket under afdøde kulturminister Niels Mathiasen, og for at beskrive, hvilke tendenser man kunne forvente ville influere på kulturlivet i de kommende år. Den idrætslige del blev gennemarbejdet i bogen "Idrættens tredje vej". En af forfatterne Claus Bøje havde skolen inviteret til sin traditionelle aften Pædagogiske Forum i september måned, hvor CBs hovedantagelse om, at dansk idræt groft kunne identificeres i 3 dimensioner som havende en præstationsorienteret vektor, en sundhedsorienteret og en folkelig kulturel "festlig" vektor - svarende til andre genstandsområder (filosofisk, organisatorisk, historisk, ...) Den franske revolutions programerklæring om broderskabet/søsterskabet som væsentlig pejlemærke for sigtet for den idrætskulturelle 3. dimension blev på mødet anfægtet og forsvaret af en Claus Bøje. Bogen bærer præg af, at den skal tilpasses disse 3 dimensioner - »Klip en hæl og hug en tå« eller læg dig Prokrutessen-gen, så...

Pædagogiske Forum som omdrejningspunktet for lærernes faglige debatter.

I foråret gennemdrøftedes begrebet *kvalitet*, hvor der søgtes afsat nogle fingeraftryk, som skulle kunne genfindes på undervisningen og kostskolelivet. Mange undervisningstimer og høj kvalitet er een af forudsætningerne for en levedygtig skole. Unge mennesker er kvalitets- og økonomisk bevidste.

Den nye højskolelov erstatter lærerråd med et medarbejder-råd. Dette fungerer endnu ikke tilstrækkeligt godt. Det kræver naturligvis ændrede opfattelse hos ledelse og alle ansatte.

Jubilæumsarrangementet i 1994 nåedes store forventninger til, idet det var første gang, at skolen kunne modtage 50-års jubilarer. Det blev en stor dag med mange af de elever, som havde delt glæder og trængsler med skolen under besættelsens indskrænkede vilkår. Andets sted i dette årsskrift er der en kort beretning over de 50 år, som elevforeningen har gennemlevet. På trods af den pragtfulde eftermiddag vil vi allige-

vel ændre på arrangementet næste år for at give det bedre betingelser. Vi separerer det fuldstændigt fra elevmødet ved at afholde jubilæumsarrangementet fredag aften før elevmødet. Selvom skolens økonomi ikke tillader større initiativer på grund af de store delvis selvfinansierede byggerier, sker der alligevel en udvikling. Skolen fik lys på kunststofbanen, således banens udnyttelsesgrad øges såvel for kursister som elever. Det er Team Danmark og DBU, der alene står for finansieringen. Det blev færdigt den 8. november og straks taget i brug af DBU. Vi er begyndt at rydde op i Sibirien, således at dette gode stykke jord indgår på smuk vis i skolens parklignende område samtidigt med, at atletikken får et kaste- og springmiljø.

Studietur

Skolens studietur gik dette år til Prag i Tjekkiet. I et koncentreret studieforløb fik skolens pædagogiske personale et godt indtryk af idrætslivet og hverdagslivet i denne nye republik. Spændende er det, at Tjekkiet har et næsten parallelt organisationsforløb som De Danske Skytte- Gymnastik og Idrætsforeninger (nuværende DGI) med Sokol bevægelsen. Startet med få års forskel i en national frigørelse for at blive en betydelig organisatorisk faktor, der kunne anvendes ved genopbygningen af den tidligere og nuværende statsdannelse.

Nye vedtægter

Efter et langt forarbejde og en del møder besluttede skolens øverste myndighed de nye vedtægter, hvilket bla. indebar, at skolens mangeårige arbejde – ja faktisk fra skolens start med Jomsborg – indgik i formålsformuleringen, idet skolen skrev, at vi også beskæftigede sig med kursus uden for højskoleloven. Ministeriet kunne ikke godkende denne del af vedtægtsændringerne og vedtægterne fra 1974 gælder således stadig. Det bliver det altoverskyggende arbejde indtil repræsentantskabsmødet at finde en model, der bevarer skolen som en velfungerende helhed uden indbygget konfliktstof samtidig med, at skolen skal indfri ministeriets krav om separation af højskole-

virksomhed og kursusvirksomhed. Vel den vigtigste beslutning siden skolens start.

Enhver skole er nysgerrig efter at vide, hvorfra elevklientellet stammer. Ud fra de sidste 5 års elevmasse med godt 700 elever kommer hovedparten af vore elever fra det midtjyske område omkring Randers, Silkeborg og Århus. Sydjylland og Sjælland bidrager også væsentligt, mens Fyn er for ringe repræsenteret. Nordjylland incl. Ålborg frekventerer ikke i særlig grad Den Jyske Idrætsskole. Bortset fra Fyn udgør rejseafstand en væsentligt parameter for valg af skole. Det overrasker derfor ikke, at den meget korte afstand, som trekantområdet har, betyder få elever. Man vil længere væk. 1- 2 timers rejseafstand.

1994 var af FN erklæret som sportens og olympismens år. I øvrigt er det 1600 år siden, at den romerske kejser Teodosius 1. lukkede de olympiske lege (de sidste i 393 e. Chr. og lukket året efter), da disse hedenske lege ikke kunne forenes med kristendommen, der nu var blevet statsreligion. Fundamentalisme? Hvilket skred i den frie tanke! Signalet blev vist væk i andre globale problemer; men for Den Jyske Idrætsskole var også dette år et godt idrætsår.

Skolens bestyrelse

Formand: Inger Engberg
Næstformand: Niels Henning Broch-Mikkelsen
Ib From
Allan Jahnsen
Henning Rasmussen

Elevforeningens bestyrelse

1.10.1994

Formand:	Søren Jørgensen Vendelbogade 56, st.th. 9800 Hjørring	98 92 96 09
Næstformand:	Birthe Vangsgaard Årbækvej 6, Koldby 77 52 Snedsted	97 93 68 31
Kasserer:	Carsten Lang Petersen Vindingvej 28 C, 7100 Vejle	75 72 46 76
Sekretær:	Pia Rask Skovhaven 91, 53 20 Agedrup	66 10 71 13
Øvrige:	Lene Dahl-Hansen Drechselsvej 10, 8600 Silkeborg	86 81 11 27
	Christiane O. Thaysen Toftestien 5, 82 50 Egå	86 22 61 26
	Søren Vestergård Langelandsgade 20, 9700 Brønderslev	98 82 10 26

Suppleanter:	Bjarne Sørensen Museumsgade 2, 2.t.v. 8000 Århus C	86 19 59 73
	Morten Jørgensen Ultvedvej 12 9832 Tylstrup	98 26 17 27
Revisorer:	Henning Rasmussen Ternevej 82 5210 Odense NV	66 16 47 76
	Gunnar Jensen Parkvej 7, Visby 6261 Bredebro	74 78 35 58

Elevforenings formænd

Den Jyske Idrætsskoles elevforening blev stiftet den 25. marts 1944. Ingrid og Svend Aage Thomsen var de første medlemmer.

Perioden har haft følgende formænd:

1944/45	Christian Pagaard Holm
1945/46 - 1960/61	Thormod Petersen †
1961/62 - 1962/63	Preben Tornhøj Nielsen
1962/63 - 1967/68	Niels Peter Knudsen
1968/69 - 1969/70	Helge Stenkjær
1970/71 - 1971/72	Eivind Sørensen †
1972/73 - 1982/83	Hening Rasmussen
1983/84 - 1992/93	Pia Rask
1993/94	Søren Jørgensen

Elevforeningen 50 år

Elevforeningen har i al ubemærkethed rundet et skarpt hjørne. 50 år er det blevet til. Det blev markeret ved Elevforeningens generalforsamling, hvor alle fremmødte fik en lille forfriskning.

Elevforeningen har i flere år arbejdet efter en meget fast struktur, hvoraf elevmødet og agentfesten har været de mest iøjnefaldende indslag. Elevforeningen har, som sædvanligt, udgivet DJI-Nyt og Elevnyt, og bidraget med indlæg til skolens årsskrift.

Netop årsskriftet har efter kritik fra især elevforeningen, gennemgået en forandring med den hensigt, at det skulle blive mere læservenligt. Elevforeningens medlemmer har i omstillingsperioden haft mulighed for at vælge årsskriftet fra – i de sidste 2 år har ca. 20% valgt denne løsning – derved spares der lidt på kontingentet. Elevforeningen mener, at årsskriftet er blevet mere læservenligt, og at man bør fortsætte med at udvikle det efter det koncept, som der arbejdes ud fra nu.

Medlemstallet i elevforeningen har været stigende. Det hænger nøje sammen med, at Den Jyske Idrætsskole har optaget et stigende antal elever i de seneste år. Medlemstallet ligger omkring 1050.

Der er ikke sket ændringer i bestyrelsen. Og den faste stab omkring bestyrelsen fungerer fint.

Selv om Elevforeningen er blevet midalderlig – vil vi stadig bestræbe os på at være en forening, som hele tiden er i stand til at forny sig. Netop fornyelse er under overvejelser omkring de store arrangementer: elevmødet og agentfest. Og ligeledes vil elevforeningen sætte »Elevnyt« under lup for at styrke, hvad vi betragter som et stykke uvurderligt DJI-historie.

Elevforeningen gennem 25 år

Henning Rasmussen

Elevforeningens formand fra 1971 til 1983 hed Henning Rasmussen. Siden har jeg deltaget i arbejdet på DJI, dels som bestyrelsesmedlem i skolens bestyrelse, og dels som forbindelsesled mellem elevforening og skole. Omstændighederne, omkring selve valget som formand, fortaber sig i det uvisse. Dog husker jeg, at jeg tidligt søndag formiddag den 20. august 1972 var på vej i skoven sammen med mine årgangskammerater, da daværende forstander Bjarne Hauger standsede mig og sagde, at det var vigtigt, at jeg kom til EF's generalforsamling. Den daværende formands beretning blev nedstemt, hvorfor han valgte at trække sig tilbage. Der skulle vælges en ny formand, som skulle stå i spidsen for den bestyrelse, som blev tilbage. Denne formandspost blev jeg valgt til, og det betød en helt ny dimension i min tilværelse.

Fra at have været nydende medlem af foreningen i godt et år, skulle jeg nu stå i spidsen for en elevforening, som havde haft nogle meget svære år, med et vigende medlemstal. Det var virkelig en opgave at tage fat på. Heldigvis fik jeg god støtte af den tilbageværende bestyrelse, som alle havde mange års erfaring i bestyrelsesarbejdet. De havde mange gode ideer, som det blot var at turde binde an med.

Noget af det første, vi foretog, var at tage forhandling med skolens ledelse, Bjarne Hauger, om et tættere samarbejde omkring elevmøder og årsskrifter.

Elevmøderne kunne i begyndelsen af 70'erne afholdes i den gamle spisesal, med et tomands orkester siddende i hjørnet, der hvor der idag er serviceaflevering. Indkvarteringen foregik i de eksisterende værelser, med 3 på hvert værelse for de sidste årganges vedkommende. Faste programpunkter var generalforsamling, som var bedre besøgt den gang end i dag, årgangskampe i håndbold, samt atletikkonkurrencer for gamle elever. I atletikkonkurrencerne deltog mange dygtige atletikfolk, idet skolen dengang stadig var besøgt af mange, der

huskede Svend Åge Thomsen som en dygtig atletikudøver.

Der var elevmøde både sommer og vinter i de år. Noget af det første vi blev enige med Bjarne Hauger om, var at sløjfe vinterelevmødet, for at satse kraftigere på sommerens møde, som blev placeret midt i august måned.

Vi blev enige om at dele indtægter, udgifter og arbejdsbyrde. Det betød, at EF's bestyrelse påtog sig en stor del af det praktiske arbejde i forbindelse med afviklingen af elevmødet. For denne ulejlighed fik vi gratis ophold på skolen i dagene op til elevmødet; samt et økonomisk tilskud til en kendt foredragsholder efter vores valg. Vi fik favørpriser på øl og sodavand, således vi kunne tjene en ekstra sum penge på elevmødet og derved få dækket bestyrelsens rejseomkostninger, der tidligere havde været for egen regning.

Først skulle vi dog gøre det mere attraktivt at møde op. Det skete ved nogle programændringer lørdag og søndag. Ændringer som bl.a. indebar professionel underholdning lørdag aften. Dygtige og interessante foredragsholdere søndag. Præsentation af nye eller mindre kendte idrætsgrene. Årgangskampe i volleyball som afløser for atletikkonkurrencerne. Vi benyttede os også af skolens lærerkræfter, som hvert år fik præsenteret nogle forskellige aktiviteter, som man havde arbejdet med på vinterens elevhold. Som noget helt nyt startede vi i 1976 med en speciel kursussektion for gamle elever. Her benyttede vi os af dygtige og kendte instruktører, På det første kursus bl.a. Astrid Hartvig, Richard Møller Nielsen, Allan Lund, Folmer Troelsen. Disse kurser var på et meget højt niveau og vældig godt besøgte. Desværre faldt interessen og måske også kvaliteten, og i 1982 stoppede vi med disse aktivitetstilbud.

Deltagerantallet til elevmøderne steg da også mærkbart i de år, og det er nu ikke usædvanligt med 450-500 gæster i løbet af weekenden. I samme periode steg medlemstallet fra omkring 500 i 1972 til godt 1000 medlemmer i 1994.

Det øgede deltagerantal betød, at vi pladmæssigt ikke længere kunne være i spisesalen, men over gymnastiksalen og idrætshallen har vi nu bredt elevmødearrangementet helt ned i træningssalen. Indkvarteringen foregår i dag med 2 på alle

værelser både på DJI og i kursuscentrene. Desuden bruges klasseværelser og auditorier til de sidste årgange, som alligevel ikke skal sove så meget. Vi mangler Jomsborg til indkvarteringen. Stedet udgjorde i mange år en god ramme omkring en jubilæumsårgang. Til gengæld er værelsesstandarder hævet ganske betragteligt i de nye fløje.

Elevmødet i dag foregår med diverse jubilæumsarrangementer fra fredag aften i årgangsregi afsluttende med den store jubilæumsmiddag lørdag middag, hvor det er DJI, som inviterer. I 1994 havde vi for første gang 50 års jubilare med. Det bragte deltagerantallet op på omkring 150 gamle elever og lærere. Lørdag eftermiddag gav bl.a. skolens gymnastikhold en flot opvisning i træningshallen, inden denne blev omdannet til festsal. Her foregik den ene afdeling af aftenens fest. Afdelingen med dans og musik til den lyse morgen. En mere stille fest afvikledes i gymnastiksalen, som var indrettet til cafe, med levende musik og lys på bordene.

Søndag formiddag starter, umiddelbart efter morgenmaden med en af skolens mange traditioner, flaghejsning med afsyngning af morgensang. Derefter får deltagerne mulighed for at motionere på forskellig vis. Et programpunkt som samler rigtig mange deltagere er en time med fællessang fra højskolesangbogen eller andre sange, som skolens sanglærer har fundet frem til lejligheden.

Søndag eftermiddag er der foredrag og afvikling af årgangskampe i volleyball, inden en gang "skrub-af-mad" sætter punktum for mange timers dejligt samvær med gamle DJI'ere.

Elevforeningens bestyrelse har altid ønsket at gøre det attraktivt at være medlem af foreningen. Man bruger hvert år, megen tid på at orientere skolens nye elever om foreningen og dens arbejde. Da undertegnede blev formand, blev der lavet en aftale med Hauger om, at jeg hvert år kunne opholde mig en uge på skolen, og samtidig deltage i undervisningen. Jeg fik tildelt en foredragstime, som jeg benyttede til en orientering om EF. Desuden indgik vi aftale om, at EF's formand kunne deltage i den årlige vinterrejse, på EF's regning ganske vist, men til samme pris som eleverne. Denne aftale gælder stadigvæk, og det er en fantastisk god mulighed for at lære

skolens elevhold at kende.

De efterfølgende formænd har ikke haft samme mulighed for at tilbringe længere eller kortere tid på DJI, ud over til elevmøderne. Derfor indskrænkede orienteringen sig i mange år, til den årlige foredragstime hvor vi med plancher og fotokopier skulle prøve at indlemme nye medlemmer i vor forening.

I 1990 startede vi en ny offensiv for at hverve medlemmer. Bestyrelsen allierede sig med 4 gamle elever, som havde et spændende projekt, som man gerne ville afprøve i Vejle, og Agentweekenden så dagens lys. Det var en weekend, hvor elevforeningen kunne promovere sig selv, samtidig med at skolens elever fik den ene overraskelse efter den anden. Vi har nu kørt med dette arrangement i 3 år, til stor fornøjelse for deltagerne.

I 1975 startede udgivelsen af et kvartalsblad med meddelelser fra EF. Dette blad skulle samle tidligere breve, indbydelser og kontingentopkrævninger m.m. Desuden skulle der være mulighed for medlemmer for at komme til orde. Det sidste har nu aldrig rigtig fungeret. Kun på direkte henvendelser, er det lykkedes bestyrelsen, at formå gamle og nye elever til at skrive. Men bladet udkommer stadigvæk, og læses af de fleste medlemmer.

At elevforeningen ikke kun skulle være fest og ballade, var vi alle enige om, og i slutningen af 1970'erne prøvede vi forskellige arrangementer på andre tidspunkter af året. Det var møder med meget forskelligt indhold. Nogle godt besøgt. Andre dårligt. Vi havde bl.a. en eftermiddag, hvor nogle af DJI's lærere fortalte om en meget interessant tur, de havde været på til Kina. Vi havde også besøg af JACO-form-skoens skaber.

I 1982 indkaldte vi til et møde for vore medlemmer, hvor vi bad om tilkendegivelser af, hvad man forventede af EF's arbejde. Fremmødet var beskedent, ideerne sparsomme, og vi besluttede at foretage nogle få ændringer i det daglige arbejde med kurser og elevmøde.

Siden har vi faktisk kørt efter samme skabelon både med arrangementer og i samarbejdet mellem skole og EF. Der er

selvfølgelig justeret, efterhånden som der har været behov for det. Men den store paladsrevolution er udeblevet.

Af andre aktiviteter, som EF er engageret i er vort eget årsskrift ELEVNYT, hvor gamle elever har mulighed for at komme med sidste nyt om deres daglige arbejde og familie. Desuden er vi medudgiver af skolens årsskrift. Udgivelsen af dette, men især indholdet, har i årenes løb afstedkommet mange og lange diskussioner i EF's bestyrelse og skiftende forstandere imellem. Senest på et møde i 1993, hvor skolens bestyrelse også deltog. Vi har prøvet at finde en form, og økonomi som tilgodeser bl.a. skolens forretningsforbindelser, kursusrelationer, gamle elever. Debatten er nok ikke til ende endnu, men viljen til en løsning er til stede i begge lejre.

En årrække prøvede vi også at få etableret et samarbejde mellem de forskellige idrætsskolers elevforeninger. Det lykkedes flere gange at samle et repræsentativt udvalg af bestyrelserne. Møderne havde dels til formål at orientere om skolerne og EF's arbejde. Men også fælles arrangementer var med i planerne. Det første gik godt, og mange ideer blev udvekslet. Fællesarrangementerne faldt til jorden. Her var vi nok for forskellige. På det skolepolitiske plan er der sket en udvikling i de 20 år, jeg har været med i arbejdet omkring DJI.

I 1972 var elevforeningen repræsenteret i DJI's skoleråd. Det var et 3 mandsråd, hvor skolens daværende forretningsudvalg, elevforeningen og Vejle byråd havde en repræsentant. Rådets funktion var, at godkende den årlige skoleplan, som blev forelagt af forstanderen.

I 1982 fik EF for første gang repræsentation i skolens øverste ledelse, forretningsudvalget. Siden har dette skiftet navn til bestyrelsen, men elevforeningens repræsentant hedder stadig Henning Rasmussen.

Året efter trådte jeg ud af EF's bestyrelse, men har siden bevaret tilknytningen og er nu forbindelsesled mellem DJI's bestyrelse og EF's bestyrelse. Jeg tilstræber at være med til alle bestyrelsesmøderne, selvom det giver mange ture mellem Odense og Vejle. Men da arbejdet stadig er spændende og interessant, volder det ikke de store menneskelige problemer. Arbejdet er lønnen i sig selv, som et gammelt mundheld siger.

På DJI er der tale om et spændende og udviklende arbejde, og det gør jo ikke lønnen mindre.

Elevmøde 1995

Den Jyske Idrætsskoles elevmøde afholdes

lørdag og søndag den 13. & 14. august 1995.

Mødet starter kl. 13.00. Program udsendes af elevforeningen i maj måned. Tilmelding til Henning Rasmussen, elevforeningen.

Jubilæum 1995

Den Jyske Idrætsskole har besluttet at ændre jubilæet i 1995.

For at få ro, harmoni og tid til hinanden adskilles elevmødet og jubilæet, således at fredag aften alene er for alle jubilærer.

Jubilæumsmødet afholdes

Fredag den 12. august kl. 19.00

Den Jyske Idrætsskole inviterer gamle elever fra

50 år	årgang	1944/45 & 1945
40 år	årgang	1954/55 & 1955
30 år	årgang	1964/65 & 1965
25 år	årgang	1970
20 år	årgang	1975
10 år	årgang	1985

Vi var mange i 1994. Vi skal være flere i 1995.

Tilmelding til Den Jyske Idrætsskole. Registrering hos Henning Rasmussen, elevforeningen.

Personaleoversigt, DJI

Ole Worm, *forstander*

Administration:

Henning Søe Pedersen,
administrationschef
Bitten Paulsen
Dorthe Pedersen

Kursuscenter:

Marie Lisby,
kursusinspektør
Eva Christensen
Linda Hilmand
Benny Streit

Kiosk:

Aase Christoffersen
Pernille Olesen
Line Størup
Ellen Knudsen

Køkken:

Ellen Thomsen,
økonoma
Gitte Graversen,
souschef
Dorthea Amdi
Ruth Nielsine Andersen
Ingrid Hovgaard Bengtsen
Else Marie Germansen
Nanna Hummel
Louise Hougaard Jensen
Anni Johansen
Poula Bach Johnsen
Britta Kaltoft
Else Kristensen

Charlotte Mathiasen
Anne Grethe Mikkelsen
Lena Nielsen
Susanne Petersson
Ilona Schøler
Bodil Olsen Sørensen
Karen Troelsen

Rengøring:

Anna Greta Sørensen
Jytte Hansen
Hanna Jensen
Dorthe Juul
Alina Muszynska-Trabjerg
Ulla Aamand Poulsen
Tove Rasmussen

Teknik:

Kurt Hovgård Bengtsen,
pedelformand
Finn Lodahl
Jørnn Rathleff
Aage Nørbo Sørensen

Lærerstab:

Tove Bloch
Knud Aage Bærenholdt
Torben Espersen
Kirsten Feddersen
Signy Jensen
Alice Grønborg Krag
Lisette Reitz Larsen
Charlotte Berg Pedersen
Carsten Rasmussen
Jørn Richter
Mogens Rieks

Erik Sidenius
Karina Kallehauge Thomsen
Inge Kjærulff Torp
Flemming Westh

Timelærere:
Nis Tind Bechmann
Hasse Koch
Asger Olsen

Personalia

Tidligere medlem af skolens bestyrelse og JBU formand, næstformand i DBU, Dahl Engelbrechtsen døde i 1994. Han nåede at se skolens sidste udvidelser ved et besøg sammen Hans Erik Jensen. Også den mangeårige elevforeningsformand Thor-mod Petersen døde dette år.

Højskolen

Rob Friedrich valgte at skifte job og indgå i en professionel trænerkarriere i basketball i Tyskland. Charlotte Berg Pedersen har efter 1¹/₂ år valgt at blive højskolelærer i Gerlev.

Tove Bloch, der kommer fra en forstanderstilling på Lollands Højskole ansattes fra 1. januar i en kvotalærerstilling. Der er blevet ansat 2 lærere i vikarstillinger. Det er: Erik Sidenius

Knud Aage Bærenholdt. Inge Torp har dette skoleår orlov.

Kursusvirksomheden

Ulrik Lauridsen har efter eget ønske forladt sin stilling som kursusinspektør gennem 7 år. Ulrik har været med til at opbygge skolens nuværende kursusvirksomhed med det tætte samarbejde til Team Danmark. Den Jyske Idrætsskole har værdsat hans regelrette og noble arbejde gennem alle disse år.

Marie Lisby har overtaget stolen den 1. august med samme ansvarsområde. Marie har i en generation gennemløbet hierarkiet på DJI.

Den 1. august fik skolens pedel Knud Erik Nielsen nyt arbejde på en ungdomsskole i Sønderjylland i en kombineret pedel- og underviser stilling. De børn, der får Knud Erik, vil få et meget dygtig underviser og dejligt menneske. Finn Lodal har ønsket at komme væk fra skolen. I mange år har Finn ledet det praktiske arbejde og kan se tilbage på en velplejet skole.

I stedet som ledende pedel er ansat Kurt Bengtsen med joberfaring fra maskinerne i søfarten.

Elevholdet 1993/94

34 uger

Vivi Abrahamsen	Parkvej 4, 6780 Skærbæk
Majken Andersen	Enebærvej 9, 3200 Helsingø
Trine Jeanet Andersen	Enghaven 4, 8250 Egå
Jakob Nørgård Andresen	Nørretoft 7, 6400 Sønderborg
Christian Arent	Søndermarksvej 39, 1. tv., 4200 Slagelse
Camilla Beck	Møllesvinget 16, 6705 Esbjerg Ø
Lizanne Møller Beck	Hyldevej 20, 8240 Riisskov
Line Holm Bidstrup	Otto Brannersvej 42, 9300 Sæby
Heidi Blucher Blak	Blåmejsvej 48, 8382 Hinnerup
Katrine Bork	Åsen 20, 6715 Esbjerg N
Jesper Christensen	Hessgade 50, 5500 Middelfart
Mette Work Christensen	Njalsvænge 7, 5700 Svendborg
Mette Rahbek Christiansen	Kløervej 20, 7700 Thisted
Peter Feder Christiansen	Lindemannsgade, 7100 Vejle
Niels Thøgersen Damgaard	Toftegårdsvej 3, 2680 Solrød Strand
Malene Damkjær	Øsbygade 49, 6100 Haderslev
Lene Daugaard-Jensen	Prins Haralds Allé 52, 5250 Odense SV
Susanne Ebbesø	Heidemannsvej 9, 9640 Farsø
Charlotte Engelbredt	Wesselvej 20, 4760 Vordingborg
Susan Juul Eriksen	Skovvej 7, 5700 Svendborg
Katrine Faurschou	Skovtoftebakken 21, 2830 Virum
Kristine Bruun Fiedler	Løckersvej 26, 2820 Gentofte
Andreas Bøje Forsby	Gerlev Engvej 8, 4200 Slagelse
Thomas Frank	Strandvejen 26, 1.th., 3300 Fre- deriksværk
Poul Fredsholm	1312 N 2 nd St., US 93436
Anne Fredsted	Fyllasvej 12, 8600 Silkeborg
Bettina Gravgaard	Søndersøvej 330, 5471 Sønderø
Flemming Berg Gregersen	Thylandsgade 1, 7755 Bedsted Thy
Morten Viggo Grønholdt	Havnegade 39, 5300 Kerteminde

Rolf David Gøtze	Offerlunden 5, 2730 Herlev
Anita Irene Hagelskær	Ildsgårdvej 26, 7451 Sunds
Birte Louise Møller Hansen	Hovvejen 21, 8471 Sabro
Janni Tofte Hansen	Voldsti 9, 6800 Varde
Lene Østergård Hansen	Havnegade 14B, 2., 7100 Vejle
Marlene Hansen	Ullerupvej 60, 6780 Skærbæk
Niels C. B. Hansen	Oksens Kvt. 5E, 2620 Albertslund
Rikke Hansen	Mågevej 54, 6300 Gråsten
Sten Bjarno Hansen	Ørnevej 9A, 4300 Holbæk
Niels Hauck	Birsigstrasse 74, 4051 Basel, Schweiz
Thomas Helbo	Jens Thuessensvej 36, 7000 Fredericia
Rikke Hermansen	Bavnevej 2, 8600 Silkeborg
Anne Hesselberg	Kildeagervej 11, 4560 Vig
Jeppe Byberg Hessner	Lille Bygade 12, 2635 Ishøj
Lena Fack Horsbøl	Jasminparken 39, 6760 Ribe
Grethe Højriis-Andersen	Rudvej 20, 5580 Nr. Åby
Liesl Karen Inglis	Lillemønten 4, st., 2740 Skovlunde
Klaus Jacobsen	Bro 21, 6440 Augustenborg
Tanya Britt Jakobsen	Hjortevej 46, 3630 Jægerspris
Andy Robert Højholt Jensen	Birkebakken 29, 8520 Lystrup
Heidi Jensen	Forbindelsesvejen 99, 9400 Nørresundby
Lene Jensen	Skelbækvej 28, 6710 Esbjerg V
Runa Irene Jensen	Tåsingevej 17, 4600 Køge
Eva Jepsen	Grønningen 6, 8722 Hedensted
Henrik Jespersen	Asylgade 44, 7900 Nykøbing Mors
Lars Jespersen	Ekkodalen 23, 8600 Silkeborg
Jens Johannesen	Morten Børupsgade 6, 8000 Århus C
Pernille Kjær Jørgensen	Vinkelvej 12, 9440 Åbybro
Peter Rendtorff Jørgensen	Mørdrupvej 1, 2.tv., 3060 Espergærde
Tine Jørgensen	Hassellunden 40, 6705 Esbjerg Ø
Troels Kelp	Råhøjvænget 57, 8260 Århus

Nille Klarskov	Højbjergvej 60, 4340 Tølløse
Richard Askholm Knudsen	Nørremarksgyden 16, 5856 Ryslinge
Esben Haaning Kristensen	Bakken 3, 7470 Karup
Rasmus Kristensen	Ananasvej 36, 9000 Aalborg
Rikke Kristensen	Vibevej 13, 4532 Gislinge
Anders Enok Kristiansen	Landlystvænge 53, 2635 Ishøj
Gert Henrik Larsen	Sømosevej 26, 4293 Dianalund
Gitte Larsen	Degnevænget 29, 5270 Odense N
Jan Larsen	Lindemannsgade, 7100 Vejle
Sanne Ane-Sofie Jensby Lind	Lange Müllengade 5, st.tv., 2100 København Ø
Cathrine Lindhardtzen	Dronning Dagmarsvej 26, vær. 16, 6760 Ribe
Arne Nissen Madsen	Hindbærvej 2F, 6500 Vojens
Jørgen Madsen	Birkevej 8, 8240 Risskov
Mette Rosenlund Madsen	Tømmerbyvej 2, 6740 Bramming
Jan Munk	Nøddevangen 5, 6715 Esbjerg N
Lars Porskær Møller	Willemoesvej 8H, 6760 Ribe
Ulrik Møller	Søndergade 26C, 4970 Rødby
Vu Minh Nguyen	Krabbesholms Allé 2A, 8260 Vibjerg J
Lasse Herløv Nielsen	Rensdyrvej 10, 8270 Højbjerg
Linda Nielsen	Spurvevej 33, 4040 Jylling
Vita Nielsen	Carl Roses Vej 2, 7000 Fredericia
Christian Henrik Olsen	Bernstorffsvej 71B, 2.tv., 2900 Hellerup
Peter Rudy Olsen	Bjerringsvej 55, 8220 Brabrand
Flemming Tornhøj Pedersen	Æblevej 12, 3370 Melby
Gitte Pedersen	Kornelparken 36, 9310 Vodskov
Jesper Pilgård Pedersen	Islandsvej 44, 8800 Viborg
Johnny Pedersen	Parallelvej 22, 9362 Gandrup
Kim Runge Uldahl Pedersen	Vestre Strandvej 35, 6731 Tjære- borg
Lars Ingemann Pedersen	Chr. Lunds Allé 4, 5250 Odense SV
Linda Kruse Pedersen	Tværsigvej 44, 6740 Bramming

Peter Pedersen	Drejøgade 24, 1. tv., 2100 København Ø
Helene Pinholt	Havnegade 14, 2., 7100 Vejle
Brian Predstrup	Pretoria Allé 27, 2770 Kastrup
Anders Qvortrup	Sønderportsgade 53, 1., 6760 Ribe
Kristian Vinther Rasmussen	Hvide Hus 40, 6580 Vamdrup
Willy Bjarne C. Rauschnig	Lupinvej 3, st., 4400 Kalundborg
Casper Schmidt-Nielsen	Møllemosen 37, 2760 Måløv
Mathilde Sederberg-Olsen	Teglværksvej 74, 3460 Birkerød
Peter Skjødt	Bøgebakken 12, 8462 Harlev
Henning Visti Skovgaard	Nørregade 8A, 2800 Lyngby
Marlene Steen	Engvej 1, 8700 Horsens
Ole Søgaard Svarrer	Lerhøjs allé 8, 6715 Esbjerg N
Jesper Fløj Svendsen	Dybvad Møllevej 8, 9600 Års
Ann Holm Sørensen	Holbergsvej 6, 3000 Helsingør
Micka Sørensen	Siøvej 45, 8370 Hadsten
Lene Bjerning Terp	Havnegade 14, 2., 7100 Vejle
Christiane Overgaard	
Thaysen	Toftestien 5, 8250 Egå
Mette Faurby Thullesen	Frødings Allé 31, 2860 Søborg
Tanja Juhl Thurén	Tranbjerg Hovedgade 108, 8310 Tranbjerg
Christian Tvedskov	Elmevej 31, 5300 Kerteminde
Mogens Tveskov	Egegårdsvej 18, 5260 Odense S
Søren Vestergaard	Langelandsgade 20, 9700 Brønderslev
Ivan Vølund	Knudsvænget 8, 5350 Rynkeby
Mette Øtoft	Hundegade 3, 6760 Ribe

17 uger (før jul)

Katja Andersen	Rasmus Rasks Vej 2, 5000 Odense C
Camilla Birk (18 uger)	Dr. Holstvej 5, 8230 Åbyhøj
Tine Damkjær	Lystrupvej 225, 8520 Lystrup
Jan Drejs (14 uger)	Bustrupgade 10, 2. tv., 1737 København V

Rasmus Gjerding (8 uger)	Fjordvej 2, 7741 Frøstrup
Jeanett Hansen (20 uger)	Øster Hessel 3, 6200 Aabenraa
Marianne Hansen (5 uger)	Skrænten 3, 6840 Oksbøl
Poul Rene Hansen (23 uger)	Islandshøjparken 53, 2990 Nivå
Marianne Asta Henriksen (25 uger)	Elmsager 38, 8240 Risskov
Stine Jensen	Prins Haralds Allé 48, 5250 Odense
Tim Husted Jørgensen	Benediktesvej 100, 6320 Egern- sund
Per Kjølby (11 uger)	Aggersundvej 23, 9220 Aalborg Ø
Jacob Mejer Krarup	M. A. Hansensvej 19, 8660 Skan- derborg
Kim Avgo Van Der Wehle Lyngø	Dybvigvej 37, 4944 Fejø
Mona Madsen	Sønderportsgade 53, 1. mf., 6760 Ribe
Pia Fleng Madsen	Dalgasvej 13, 1., 7500 Holstebro
Jeppe Haubjerg Nielsen	Sct. Mathiasgade 50, 8800 Viborg
Lisbeth Pulapa (14 uger)	Hans Egedesvej 8, 7500 Holste- bro
Thomas Ohm Sauer	Nykastetvej 24, st.th., 9000 Aal- borg
Morten Samsø Schmidt	Parkvænget 34F, 4230 Skælskør
Lahoucine Ankour Wolfsberg	Falkoner allé 35, 1.th., 2000 Frederiksberg

17 uger (efter jul)

Anders Boelskift	Vrenstedvej 23, 9480 Løkken
Bettina Byskov	Kildebakken 44, 8800 Viborg
Jacob Kurt Christoffersen	Strandgårdsvej 4, 4720 Præstø
Birthe Bohsen Frisk	Ballum Hede 6, 6261 Bredebro
Lise Lotte Hansen	Lærkevej 5, 5210 Odense NV
Marianne Hansen	Kærbyholmvej 14, 5466 Asperup
Michael Weber Hansen	Nordvangen 27, 7120 Vejle Ø

Steen Hansen

Joan Juul Jensen

Peter Madsen

Anni Majgaard (16 uger)

Lotte Sander Mikkelsen

Dorthe Sandholdt Olsen

Jesper Farup Revsholm

Per Foged Saabye

Kristian Svendsen

Lars Peder Søgaard

Nicolai Thomsen

Løgt Nørrevang 32, 6200 Aaben-
raa

Ellestrup 14, 6600 Vejen

Torvet 2, 7323 Give

Hedevej 9, 7540 Haderup

Dybdalvej 8, 8900 Randers

Farvdalen 77, 6100 Haderslev

Bavnebjerg 12, 6720 Nordby

Gl. Møllevej 10, 5950 Rin-
gkøbing

Ambæk Mark 5, 4720 Præstø

Østergade 34, 7790 Thyholm

Sønderled 9, 6731 Tjæreborg

Kursusvirksomheden

Marie Lisby

Var det sabotage, et forsøg på at komme i Guinness Rekordborg, eller var det bare udstrækning efter en løbetur i skoven? Vi ved det ikke. Derimod ved vi – GLOBEN – ligger der stadig.

På kursus siden har der i årets løb været afholdt årsmøde, foredrag, kongres og fyraftensmøde i GLOBEN. Der er vist film, fodbold, håndbold, Tour de France m.m. på storskærmen, og der melder sig stadig nye brugere til den.

I 1994 har vi haft flere større kursusarrangementer.

Samme dag som højskoleeleverne forlod skolen, blev værelser og øvrige faciliteter overtaget af Dansk Volleyball Forbunds talentsamling.

Senere fulgte Enghave, højskoledage for pensionister, 4 ugers sommerhøjskole m.fl.

Den første uge i sommerferien som sædvanlig DBU's unionsstævne og Sørive's sommerlejr.

Indtil da havde der ikke været meget af den danske sommer. Ledere og spillere der sad på bænken, havde iført sig de tykke termojakker, og Sørive's bålfeest blev til grillstegte pølser indendørs. Under sidste del af unionsstævnet kom sommeren, og den blev til midt i august. Vandtemperaturen i svømmebassinet steg til nogle grader over de 30, det kolde gys fik nærmest karakter af varmekok.

Efter et års fravær var JUDOs sommerlejr tilbage og alle svedte brødt i hallen, hvor det kneb med at skabe frisk luft. Ugen efter var det sportsdanserne, der sled i varmen. Fodboldlandsholdet var samtidig på træningsophold, og deres læge bistod med gode råd til alle, der havde problemer på grund af det store væsketab.

Den første uge i august havde vi årets største samlede stævne.

Internordisk stævne for u/16 drenge i fodbold. 8 hold, i alt 190 personer var indlogeret i en uge. Træning og teori foregik

på skolen; kampene var henlagt til byer i det sydjyske og fynske område.

Auditorie 3 var omdannet til BENNYs BAR. Her kunne trænere, ledere og officiels købe en forfriskning, når dagens gerning var slut, og der var sagt godnat til drengene. Mange foretrak at nyde den udendørs i de varme sommeraftener.

Vi vil gerne sige tak til DBU for godt tilrettelagt arrangement.

Udover de her nævnte kurser har vi i årets løb kunnet glæde os over et gensyn med mange kursusledere, instruktører, arrangører og kursister, men også nye er kommet til.

På falderebet af året vil vi gerne sige tak til alle – og på gensyn i 1995.

Kursuskalender 1994

Januar

Dansk Hockey Union
Dansk Atletik Forbund
Dansk Volleyball Forbund
Dansk Boldspil-Union Divisions-
trænermøde
Dansk Boldspil-Union U/20
Dansk Boldspil-Union Diplom-
trænerkursus
Dansk Hockey Union
Dansk Taekwondo Forbund
Dansk Golf Union
Dansk Volleyball Forbund
Danmarks Motor Union
Dansk Handicap Idræts-Forbund
Dansk Boldspil-Union Damesemi-
nar
Dansk Tennis Forbund
Dansk Judo Union
Danmarks Idræts-Forbund
Dansk Handicap Idræts-Forbund
Dansk Boldspil-Union U/16
Dansk Volleyball Forbund
Fyns Amt
Aug. K. møde
Danmarks TRIM-komité
Danske Gymnastik & Idræts Fore-
ninger
Dansk Taekwondo Forbund
Gymnasieskolernes Matematik-
lærerforening
Socialdemokratiet, Bredballe
Center for Jobmiljø
Danmarks Motor Union
Dansk Sejlunion
Jysk Boldspil-Union
Fyns Boldspil-Union
Dansk Cricket-Forbund
Tved Gymnastikforening
Dansk Boldspil-Union U/16

Februar

Dansk Volleyball Forbund
Landsudvalget for Skoleidræt
VB
Jysk Boldspil-Union
Dansk Boldspil-Union U/16
Dansk Volleyball Forbund
Danmarks TRIM-komité
Danmarks Idræts-Forbund
Dansk Golf Union
Dansk Gymnastik Forbund Dom-
merkursus
Vinding Sports Forening
VB
Dansk Volleyball Forbund
Dansk Golf Union
VB
Fyns Amt
Dansk Boldspil-Union Elitedom-
mer
Dansk Boldspil-Union U/20
Vinding Sports Forening
Dansk Volleyball Forbund
Danmarks Motor Union
VB
Horsens FS
Dansk Boldspil-Union Divisions-
dommer
VB
Danske Gymnastik & Idrætsfore-
ninger
Vinding Sports Forening
Foreningen for Folkehøjskoler
Augustenborg Kommune
Dansk Boldspil-Union
Danske Gymnastik & Idrætsfore-
ninger
Danmarks TRIM-komité
Dansk Sejlunion
Dansk Automobil Sports Union

Marts

GM

Foreningen for Folkehøjskoler

Dansk Boldspil-Union U/18

Danmarks Idræts-Forbund

Ikast FS

Dansk Volleyball Forbund

Dansk Taekwondo Forbund

Dansk Golf Union

Aktive Ældre

AGF

VB

Dansk Volleyball Forbund

Dansk Golf Union

VB

AGF

Danmarks Idræts-Forbund

Danmarks TRIM-komité

VB

Horsens FS

Danmarks Idræts-Forbund

Dansk Drageflyverunion

VB

Dansk Boldspil-Union U/16

Dansk Taekwondo Forbund

Aktive Ældre

Dansk Boldspil-Union U/17

Dansk Boldspil-Union U/18

Børn og Beskæftigelse

Foreningen af Frie Ungdoms- og
Efterskoler

Dansk Volleyball Forbund

Dansk Golf Union

Politiets Cykel Club

Dansk Tennis Forbund

Danmarks Idræts-Forbund

Dansk Automobil Sports Union

Dansk Boldspil-Union Diplom-
trænere

Dansk Volleyball Forbund

April

Dansk Hockey Union

Dansk Golf Union

Dansk Boldspil-Union

Danmarks Idræts-Forbund

Dansk Atletik Forbund

Danske Gymnastik & Idrætsfore-
ninger

Dansk Boldspil-Union

Dansk Taekwondo Forbund

Dansk Boldspil-Union OL Sam-
ling

Dansk Boldspil-Union U/16

Dansk Golf Union

Dansk Volleyball Forbund

Danmarks TRIM-komité

VB

Danmarks Idræts-Forbund

Foreningen af Frie Ungdoms- og
Efterskoler

Dansk Volleyball Forbund

Dansk Golf Union

Dansk Atletik Forbund

Dansk Hockey Union

Landsforeningen Seniordans

Dansk Handicap Idræts-Forbund

Dansk Volleyball Forbund

MIKOS

Dansk Volleyball Forbund

Dansk Handicap Idræts-Forbund

Dansk Taekwondo Forbund

Maj

Dansk Boldspil-Union Diplom-
trænere

Dansk Boldspil-Union U/20

Danmarks Idræts-Forbund

Århus 1900

Foreningen for Folkehøjskoler

Foreningens for Folkehøjskoler

Danmarks Idræts-Forbund

Wärnamo Sportklubb

Jydsk Boldspil-Union

Dansk Handicap Idræts-Forbund

Jydsk Boldspil-Union

Dansk Volleyball Forbund

Danmarks Idræts-Forbund

Dansk Handicap Idræts-Forbund

VV69

Dansk Volleyball Forbund

Jydsk Boldspil-Union

Foreningen for Folkehøjskoler
VV69
Gerlev
Dansk Orienterings-Forbund
Dansk Bordtennis Union
Den Tredie Alder
Dansk Rugby Union

Juni

VV69
Dansk Judo Union
Dansk Taekwondo Forbund
Viborg FF
Jydsk Boldspil-Union
Dansk Volleyball Forbund
Jydsk Boldspil-Union
Hældagerskolen
VV69
Jydsk Boldspil-Union
Dansk Volleyball Forbund
Dansk Boldspil-Union U/16
VV69
Dansk Boldspil-Union Unions-
stævne U/15
Dansk Boldspil-Union Diplom-
trænere
Sørive
Forening af Lokale Unioner
Dansk Boldspil-Union Unions-
stævne U/16
Seniordanselederkursus
Dansk Boldspil-Union U/17
Jydsk Boldspil-Union
Danmarks Idræts-Forbund

Juli

Familiekursus
Dansk Boldspil-Union Senior-
trænere
Dansk Taekwondo Forbund
Dansk Boldspil-Union Ungdoms-
trænere
Dansk Boldspil-Union Medier
Dansk Judo Unions Sommercamp
Aalborg Karateskole
Dansk Boldspil-Union OL Sam-

ling
Dansk Hockey Union
Dansk Boldspil-Union Diplom-
trænere
Dansk Sportsdanserforbund
Handicapkursus
Dansk Boldspil-Union U/20
Dansk Boldspil-Union Dame A

August

Dansk Boldspil-Union Inter Nor-
disk Turnering U/16
Dansk Hockey Union
Augustkursus
Dansk Boldspil-Union U/18
Danmarks Idræts-Forbund, Vejle
Amt
Dansk Handicap Idræts-Forbund
Old Boys
Dansk Boldspil-Union
Vestjysk Sportsdanserforening
Danmarks TRIM-komité
Viborg FF
Dansk Boldspil-Union U/19
Dansk Volleyball Forbund
Danske Gymnastik & Idrætsfore-
ninger
Dansk Boldspil-Union Talent-
trænere
Dansk Boldspil-Union Dame A

September

Dansk Handicap Idræts-Forbund
Danske Gymnastik & Idrætsfore-
ninger
Team Danmark
Danmarks TRIM-komité
Dansk Boldspil-Union U/19
Dansk Gymnastik Forbund
JABU
Danmarks Idræts-forbund
Dansk Gymnastik Forbund
Fyns Amt
Dansk Boldspil-Union U/19
Vejle/Bredballe Håndboldklub
Dansk Boldspil-Union U/18

Dansk Boldspil-Union Instruktør-
møde
Danske Gymnastik & Idrætsfore-
ninger
Vejle/Bredballe Håndboldklub
Foreningen af Frie Ungdoms- og
Efterskoler
Danmarks Idræts-Forbund
Aktive Ældre
Team Danmark
Dansk Boldspil-Union OL Sam-
ling

Oktober

Dansk Boldspil-Union Målmands-
træning
Dansk Golf Union
Dansk Handicap Idræts-Forbund
Danske Gymnastik & Idrætsfore-
ninger
Danmarks Idræts-Forbund
MIKOS
Dansk Firmaidrætsforbund
Danske Gymnastik & Idrætsfore-
ninger
Dansk Hockey Union
Dansk Boldspil-Union U/18
Augustkursus
Jysk Fynsk Landevedsdistrikt
Danmarks Idræts-Forbund
Dansk Forening for Rosport
Dansk Boldspil-Union U/19
Dansk Boldspil-Union Testkursus
Dansk Boldspil-Union U/18
Dansk Boldspil-Union Damer
Dansk Volleyball Forbund
Dansk Boldspil-Union U/15
Dansk Boldspil-Union U/16
Dansk Hockey Union
Danske Gymnastik & Idrætsfore-
ninger
Danmarks Idræts-Forbund
Dansk Boldspil-Union U/18
Dansk Forening for Rosport
Danmarks Idræts-Forbund
Dansk Atletik Forbund

Dansk Gymnastik Forbund
Dansk Boldspil-Union Diplom-
trænere

November

Fokus Idræt
Dansk Gymnastik Forbund
Dansk Golf Union
Danmarks Idræts-Forbund
Dansk Boldspil-Union U/19
Dansk Boldspil-Union OL Sam-
ling
Dansk Golf Union
Dansk Boldspil-Union U/16
Dansk Golf Union
Dansk Handicap Idræts-Forbund
Danmarks Idræts-Forbund
Dansk Gangforbund
Dansk Volleyball Forbund
Dansk Golf Union
Dansk Handicap Idrætsforbund
Dansk Boldspil-Union U(19
Berimbau
Dansk Boldspil-Union OL Sam-
ling
Dansk Volleyball Forbund
Danmarks Idræts-Forbund
Danske Gymnastik & Idrætsfore-
ninger'
Dansk Atletik Forbund
Dansk Boldspil-Union Dommerse-
minar
Dansk Boldspil-Union
Dansk Boldspil-Union U/18
Dansk Golf Union
Forening for Folkehøjskoler
Dansk Handicap Idræts-Forbund
Dansk Boldspil-Union U/16

December

Danske Gymnastik & Idrætsfore-
ninger
Dansk Golf Union
Dansk Boldspil-Union U/18
Rally
Dansk Taekwondo Forbund

**Dansk Boldspil-Union Instruktør-
samling**

Mikos

Dansk Boldspil-Union U/16

Dansk Golf Union

Dansk Cricket Forbund

Danmarks Idræts-Forbund

Dansk Volleyball Forbund

Rally

Sommerkurser 1995

Sommerhøjskole i 6 uger 14. maj - 24. juni
For de unge fra 18 til 35. Opliv/ genoplev højskolen.

Højskolekursus til Prag-rejse 21. maj - 27. maj
Specielle hensyn til psykisk udviklingshæmmede.

3. alder – ingen alder 21. maj - 27. maj
3. alder – ingen alder 28. maj - 3. juni
For alle aktive 50-årige og opefter.

Familiekursus 8. juli - 14. juli
Familiekursus 15. juli - 21. juli
For hele familien fra 3 år og opefter.

2 generationer spiller op 9. juli - 15. juli
Far eller mor og søn/datter
Vi du være mere sammen med dit barn?

Supermotionister 9. juli - 15. juli
Træn seriøst selvom du ikke er elite.

Alm. højskolekursus 29. juli - 11. august
Specielle hensyn til psykisk udviklingshæmmede.

Fortæl gamle elever og venner og bekendte om disse kurser.

Ring NU for at få tilsendt en samlet brochure.

